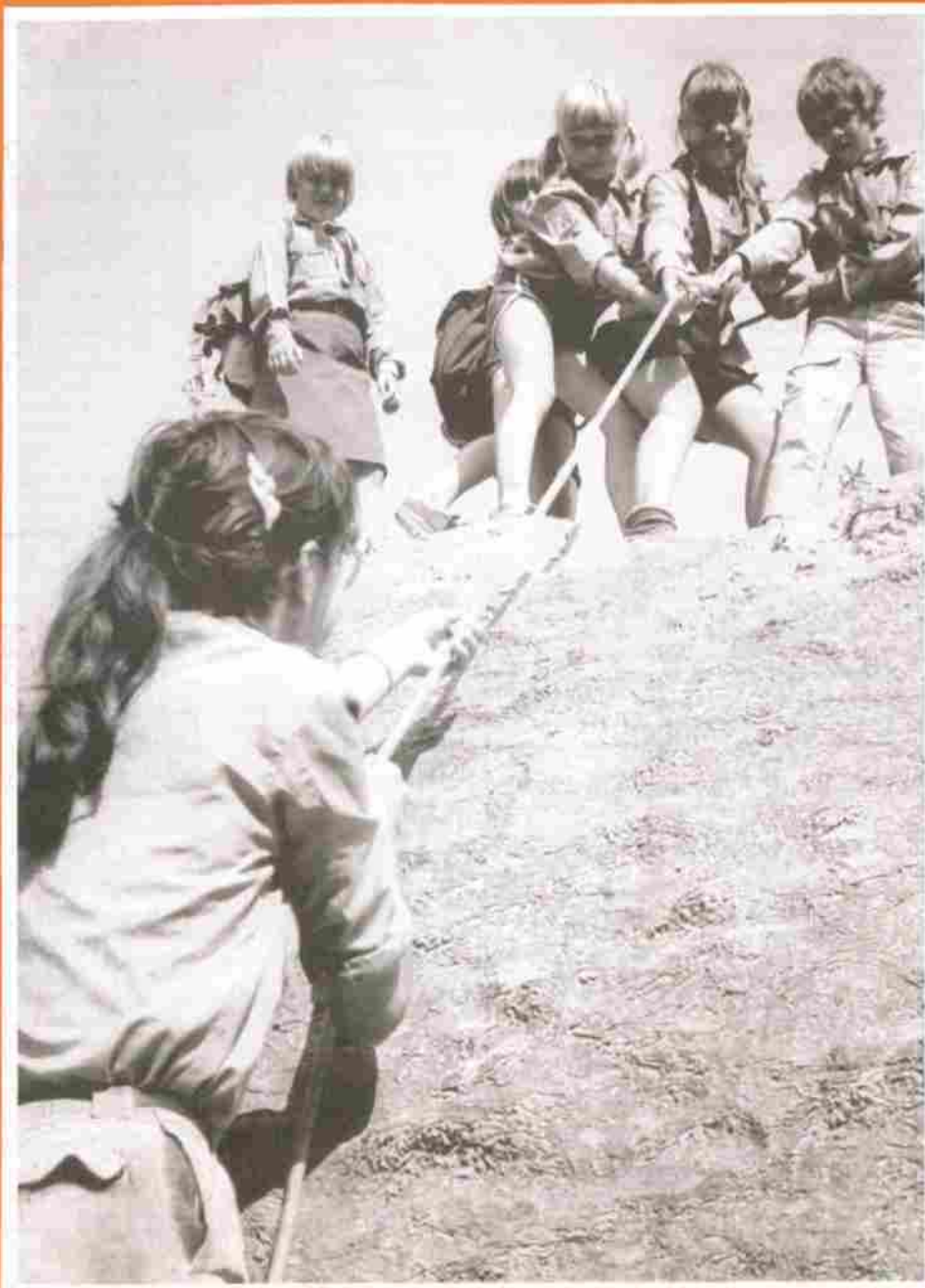

SKAUTING 2

Z OBSAHU:

Znáte ČIN?

str. 7

Já jsem skaut
a kdo je víc?

str. 16-17

Co je
a co není
jednota

str. 17

ZVLÁŠTNÍ
PŘÍLOHA

ŘÍJEN 1992
ROČNÍK 31
CENA 6,- Kčs

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Historie	4-5
Skautské kalendárium	
28.10.1918	
Kde jste skauti - občané?	5
V. sněm - opravdu přelomový?	6
Murphyho zákony vodácké	6
ZNÁTE ČIN?	7
Český skauting zítra - východiska	8
R&R	9
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Management - Magický trůhelník	
Brainstorming	
SOUTĚŽ - SKAUTSKÁ PÍSEŇ	
Vlčata	12
Velké vytí	
Není očista jako očista	13
Letní tábory 1992	13
Jak jsem je viděl	
Jak je vidíme - letní tábory mezinárodně	
Lesní školy	15
Šedé šátky? Šedé šátky!	
Diskuse - Názory - Kritika	16-17
Já jsem skaut a kdo je víc?	
ad.... Co je a co není	
Výročí, výročí, výročí... ..	18
První na Brownea	
Tábor v typí	
Vodácké narozeniny	
Zprávy z ústředí	19
inzerce	

ZVLÁŠTNÍ PŘÍLOHA uprostřed čísla

Fotografie na obálce: Mirko Juna (1. strana)
Jiří Vacík (4. strana)

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE

Mimořádný sněm Junáka
9. rover moot - reportáž
EKO-Most - 7. české jamboree

JUNÁCKÁ EDICE a REDAKCE SKAUTINGU

oznamují, že jejich návštěvním dnem je
čtvrtek od 9.00 do 15.00 hodin.
Prosíme Vás abyste si případně návštěvy u nás
plánovali na tuto dobu. V ostatní dny pracujeme pro Vás.
Děkujeme.

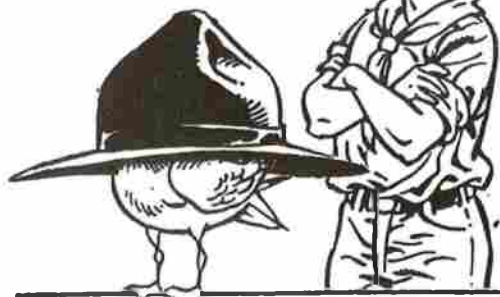
SKAUTING

měsíčník pro skautskou výchovu
vydává Junácká edice pro Český a Slovenský Skauting
šéfredaktor a grafická úprava - Michala Rocmanová
redakční rada:

Jiří Čejka	Eduard Pachman
Zdeněk Hájek	Jaroslava Pešková
Milan Husák	Tomáš Řehák
Nora Janotová	Vlasta Šebestová
Vladimír Kopřiva	Ondřej Vanke
Iva Macková	Jiří Zachariáš
Michal Neděla	Jiří Zajíc

Adresa redakce:
Skauting, Senovážné náměstí 24, 116 47 Praha 1
Cena výtisku 6,- Kčs
Předplatné na celý rok včetně poštovného 65,- Kčs
Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou
pošt - Střední Čechy v Praze, č.j. P/FiS-1865/1992
ZASLANÉ RUKOPISY, KRESBY a FOTOGRAFIE SE ARCHI-
VUJÍ a VRACEJÍ SE NA VYŽÁDÁNÍ ODESILATELE.
Uzávěrka tohoto čísla byla 7.10.1992
PŘÍŠTÍ UZÁVĚRKA 26.10.1992

JESTLIPAK UHODNETE,
CO TO TADY
PRO VÁS MÁM?

odpověď hledejte na straně 19

Ve dnech 17.-20.9. se konal EKO-
Most '92. O jeho průběhu přine-
seme reportáž v příštím čísle.

ROVERSÝ COUNTRY BÁL se
koná 5.12.1992 v Praze na Barče.
Podrobnosti najdete na straně 9.

Psál se rok 1912. Třebechovický
mlynář František Barvít dostal do
rukou "Věstník americké kolonie
pro mládež v Rožmitále - Skauti".
Svolal místní kluky na první schůz-
ku a o týden později vyrazili na
skautskou vycházku. Líbila se
a tak kluci chtěli ve skautování po-
kračovat. Barvít podpořil starosta
města i rodiče dětí, a tak poslal
v říjnu hradeckému hejtmanství
žádost o povolení spolku "Krou-
žek skautů" se sídlem v Třebecho-
vicích, a přiložil stanov. Již 5. listo-
padu 1912 přišla odpověď, že
"Kroužek se nezapovídá", čili po-
voluje!

Třebechovický Kroužek skau-
tů se tak stal prvním samostat-
ným skautským spolkem u nás.
Nezapomínejme na to, že Svoj-
síkův Junák Český skaut byl v té

době "jen" skautským odborem
při Svazu spolků pro tělesnou vý-
chovu.

Tak začíná slavná historie Třebe-
chovického skautingu - a trvá do-
dnes. Nejen betlémem, ale i boha-
tým junáckým životem jsou Třebe-
chovice p. Orabem proslaveny.
80. výročí Třebechovičtí oslavili
12.9. výstavou z historie, koncer-
tem slavné Královohradecké skaut-
ské kapely, skautským kláním i vel-
kým táborovým ohněm. Středisko
vydalo příkladně zpracovaný bo-
hatý Skautský almanach (br. Pe-
pou Cihlářem), odznak, pohled-
nice, nálepky a pamětní poštov-
ní razítko. S trochou "povolené"
závislosti a s upřímným siskem levé
ruky gratulujeme.

-Wy-

PROČ PRVNÍ LETOŠNÍ ČÍSLA SKAUTINGU VYCHÁZEJÍ POZDĚ?

Protože většina objednávek, které měly být JUNÁCKÉ EDICI
zaslány nejpozději do 31. 8., chodí stále. Po výtisk prvního čísla
dokonce jejich počet opět vzrostl (např. dnes 13. 10. přišlo cca
80 objednávek).

Kdybychom dali do výroby, jak jsme původně chtěli, 1. číslo
Skautingu již 7. 9., vydávali bychom pouze 1000 výtisků, neboť
vyšší náklad by byl mohl znamenat silnou remitendu a tím
i prodělek.

Informace o novém způsobu distribuce JE opakovaně ozna-
movala v předsněmovních i sněmovních materiálech, Junáku
hlásá a Skautingu č. 9, ba i přímo na sněmu.

OMLOUVÁME SE TEDY VŠEM POŘÁDNÝM, KTEŘÍ ZASLALI
OBJEDNÁVKY VČAS.

Ty, kteří se přihlásili k odběru po 15. 9., upozorňujeme, že
budou muset trpělivě počkat na dotisk, který bude možno pořídit
při nejméně 2000 dalších objednávkách.

Děkujeme za pochopení! Za Junáckou edici Milan Husák

STARÉ SLIBY

Jako je květen měsícem lásky, prosinec měsícem těšení a přejídání, býval pro mnohé z nás říjen měsícem uvědomování si domova. Není to tak dávno, co nás datum osmadvacátého spojovalo s Václavským náměstím, kam jsme chodili připomenout příslušníkům VB, že o svém domově máme trochu jiné představy než jejich chlebovárci...

Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe - milovat vlast svou, republiku československou, a sloužit jí věrně v každé době - tak jsme přece slibovali. Vzpomínáte? Tak jsme slibovali v přítomnosti nejlepších kamarádů z krajiny dětství, před svými vůdci, z nichž mnozí už nejsou mezi námi. A po nás přicházel další a další, aby se k tomu slibu připojili.

Před dvěma roky, v devadesátém, byl 28. říjen spojen se slibovým ohněm téměř v každém středisku.

Čas ale pokročil. V. sněm Junáka přijal nový text slibu, ve kterém vlast už nemá jméno a z prvního bodu postoupila do třetího. Navíc, jak se zdá, bude slovo Československo od ledna 1993 patřit jen histori. Jenže my tehdy slibovali...

A staré sliby se mají plnit. Co s tím?

Milan Husák

Oslavy 55 let skautingu v Paskově přinesly třem generacím skautů a skautek nezapomenutelné zážitky. Překrásné prostředí tábořiště u lesa v Oprechticích, dva km od Paskova, bylo zalité zářivým sluncem. Společně si přišli zavádět hoši a děvčata z dalších čtyř oddílů (4. Místek, 1. Frýdek, 2. Brušperk a 1. Frýdlant n. O.). Hosty byli i děvčata a chlapci z Třince (1) a Ostravy - střed. Hurikán. Ve hře "13 hřebů starého Farel" jejíž neobyčejné úkoly byly daleko složitější než Svojskův závod, zvítězili skauti 1. oddílu Frýdku. Jednou z cen bylo i živé štěně!

Vystavka, která znázornila svými historickými kronikami celé období skautského života od roku 1945, mohla stejně jako ohromný táborák druhý den soutěžit s akcemi daleko významnějšími. Sbírkový

odznaků, trofeje z přírody, historická "mapa skautingu" od roku 1911 do dnešních dnů, to vše spolu s country muzikou a vynikajícím občerstvením působilo, že jsme jen neradi končili své vzpomínání na minulých 55 let.

To největší NEJ ze všeho byl počin paní ředitelky ZŠ v Paskově, která v pondělí 28. září umožnila všem žákům shlédnout film režiséra Jos. Macha "Na dobré stopě". Starší skauti plakali nadšením a školní mládež s otevřenou pusou sledovala nevídaná dobrodružství 5. vodního oddílu z Prahy.

I v neděli na 1. ročníku závodu horských kol nazvaném 1. MTB SKAUT-KRITERIUM se bylo na co dívat. Zde předvedlo 40 amatérů své umění a přispělo ke zduaru velké skautské šou.

Byli jsme připraveni a zůstaneme! Stopa!

V příštím roce se u Hradce Králové chystá setkání účastníků WORLD JAMBOREE 1947 - Jamboree míru ve Francii. Bratr Jan Švábenský, Hakenova 7, 638 00 Brno, prosí účastníky, aby mu sdělili současnou adresu. Dejte vědět všem, o nichž víte...

(Junácká hlídka NOVIN, Praha)

V letošním roce oslavilo 80 let první středisko Brána v Jičíně.

V roce 1912 zde vznikl první mimopražský oddíl skautů v Čechách a v jeho vedení stál několik let pozdější místostarosta Junáka, bratr Sláva Řehák. K jubileu vydali jičínské almanachy s názvem Historie skautingu v Jičíně a pamětní odznak.

VÝSTAVA "75 LET SKAUTSKÉHO STŘEDISKA-PĚTATÁCTVÍHA- PRAHA"

8.-14.11.92 POŘÁDÁ 35. STŘEDISKO JUNÁKA - JAROSLAVA RAJCV PRAHA 10 U SALESIÁNŮ, KOBYLISKÉ NÁM. 1. P.B

Výstava bude otevřena denně od 9.00 do 17.00 hodin v prostorách bývalého Klicperova divadla v Kobylisích.

Kromě přehlídky se návštěvníci mohou zúčastnit dalšího bohatého programu, z něhož vyberáme:

- **neděle 8.11.** po zahájení v 10.15 bláskové sportovní turnaje a soutěže
- **úterý 10.11.** 17.30 - 19.00 Paběrky s Marko Čermákem - koncert
- **středa 11.11.** 14.00- 18.00 výtvarná soutěž
- **pátek 13.11.** 14.00 - 18.00 Skautská píseň - soutěž ve zpěvu
- **sobota 14.11.** od 11.00 filmy oddílu Mirko Juny

Málokdo ví o tom, že v Československu již existují také YMCA skauti. Rozsáhlá zpráva o tom se objevila v 5. - říjnovém čísle ČiNu. Skauting přinese rozhovor s jejich představiteli v některém z příštích čísel, právě tak jako podrobnosti o Zvázu skautov maďarskej národnosti na Slovensku.

POTŠTEJN PATŘIL NEJMENŠÍM

Při ústředním kole závodu vřát o totem náčelníka a závodu světlušek o vřát náčelníka bylo největším zážitkem pro nás starší vidět tu nejmladší skautskou drobčinu, jak se samozřejměstí sobě vlastní určuje rostliny a živočichy nebo s klidem postaví a složí stan. Už zahajovací m nástupem dokázali si nejmenší, že kádež zvládají perfektně. A že se nebojí zazpívat Junáckou hymnu třeba bez doprovodu.

Dobrou atmosféru závodu podpořila jeho dokonalá příprava, výborné počasí a v neposlední řadě i skautská dechová hudba z Hradce Králové, která v roce 1947 reprezentovala Československo na Jamboree ve Francii. Často si stěžujeme, že mládež dnes málo zpívá. Jaké však bylo naše překvapení i radost, když nám to vřátka a světlušky na velkém závěrečném táborovém ohni vyvřátli.

Bylo to perfektní a Potštejnští nasadili příštím organizátorům laťku pěkně vysoko.

Jack

Odbor vřát NČK a odbor světlušek NDK děkují všem, kteří jakoukoli měrou přispěli ke zdárnému uskutečnění všech postupových kol ZÁVODU VŘÁT A SVĚTLUŠEK.

Děkujeme také všem sestřím a bratrům, kteří nám zaslali svá hodnocení závodu, technické přípravy a návrhy na úpravu pravidel. Doufáme, že další připomínky a návrhy obdržíme do konce prosince, abychom mohli začátkem ledna závod vyhodnotit a zařadit se podle Vašich připomínek. Omlouváme se předem, pokud z časových důvodů neodpovíme na všechny Vaše dopisy.

Madla a Riki

Ústřední kolo - výsledky závodu vřát

pořadí	1	2	3	4	5	6	7	8
středisko	Nový Jičín	Plzeň-Kotva	Č. Třebová	Fryšták	Kostelec n/L	Liberec-Flotla	Praha-Úpiněk	Č. Budějovice
celkem bodů	315	307	306	304	300	295	286	273

Ústřední kolo - výsledky závodu světlušek

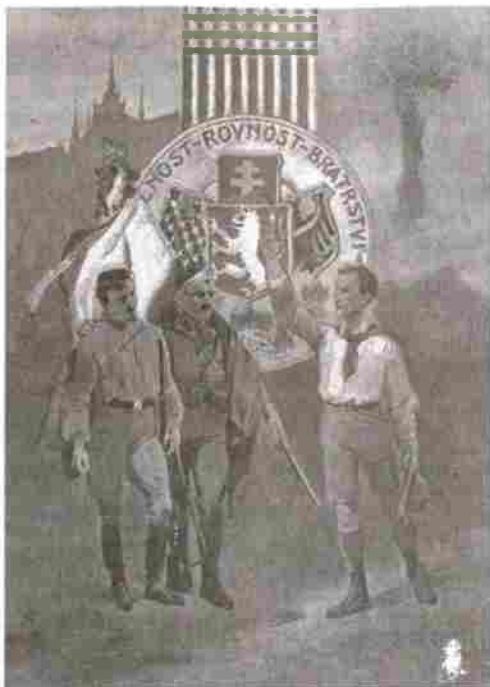
pořadí	1	2	3	4	5	6	7	8
středisko	Liberec-Maják	Kroměříž	Kynšperk	Láz. Bělohrad	Příbram	Frýdek-Místek	Praha 6	Volyně
celkem bodů	327	306	298	297	290	285	272	769

Mimo soutěž závodila hlídka vřát z Potštejna a hlídka světlušek z Plzně a Kostece nad Orlicí.

ŘÍJEN - LISTOPAD

- 16.10.1912 - založen "Kroužek skautů" v Třebechovicích (první mimopražský oddíl - oficiálně povolen 5.11.1912)
- 16.10.1934 - ustaven Technický odbor pro vodní skauty
- 17.10.1952 - vynesen rozsudek st. soudu nad skupinou skautských pracovníků: dr. Křivský, Chodounský, Bláha, Kovařík, Fant, Celestýn, Pergner, ing. Marek
- 17.10.1953 - vyšla brožura Al. Poledňáka "Skauting ve službách podněcovatelů války" - nejstupidnější kritika skautingu u nás
- 18.10.1920 - zemřel Fr. Bílý, první místostarosta Junáka. Byl to právě on, kdo navrhl název "Junák", který se ujal. Narodil se 8.11.1854
- 19.10.1920 - zemský sjezd v Brně
- 20.10.1861 - narodila se Bronislava Herbenová, předsedkyně Dívčího odboru skautského
- 20.10.1945 - vyšlo první číslo Činovníka po válce
- 21.10.1932 - závody o titul nejlepšího oddílu hlavního města Slovenska v Bratislavě
- 23.10.1946 - zemřel Ernest Thompson Seton, malíř, spisovatel, přírodovědec, zálesák, zakladatel woodcraftu
- 23.10.1937 - rozhodla ÚR o vytvoření Junácké edice (JE) na valném shromáždění v Lucernu založen
- 24.-25.10.1953 - IFOFSAG - International Fellowship of Former Scouts and Guides (Mezinárodní společenství dospělých skautů a skautek)
- 25.10.1953 - Fellowship Day - Den družnosti - svátek IFOFSAGu
- 27.10.1923 - A.B. Svojsík navštěvuje skautské oddíly na Podkarpatské Rusi
- 27.10.1928 - ohňová štafeta od hranic republiky ku Praze - 500 ohňů na paměť desetiletí ČSR. Opakováno v roce 1933
- 27.10.1945 - vyšlo první číslo Junáka po válce zásluhou Jar. Foglara
- 28.10.1918 - Junák - český skaut nastupuje do služeb Národního výboru, zřízena skautská pošta
- 28.10.1933 - "Slavnost mládí" - 10. výročí založení Čsl. Obce Junáků volnosti
- 28.10.1940 - násilné rozpuštění Junáka výnosem zast. říšského protektora K.H. Franka
- 28.10.1918 - založení 1.OS klubu "Přítel vaty" v Praze
- 28.10.1933 - Na Starohvě v Praze byla otevřena rezervace Svazu Junáků-skautů a skautek RČS
- 30.10.1912 - svatební den Roberta Baden-Powella a slečny Olave St. Clair Soames z Dorsetu
- 30.10.1920 - I. valný sjezd Svazu junáků - skautů RČS
- 1.11.1937 - 40 zástupců katolických skautů zakládá v Praze "Ústředí skautů katolíků v Čechách" při Svazu JsAS ČSR v čele s náčelníkem prof. J.O. Martinovským
- 4.11.1940 - nacisté přepadli ústředí Junáka a zabavili veškerý majetek
- 7.11.1918 - skautská pošta schválena služebním regulativem č.324/R pražským Národním výborem
- 9.11.1937 - usneseno, že slibové odznaky budou číslovány a že lipové lístky služebních let budou mít patřičnou číslíci
- 10.11.1938 - mimořádný valný sněm Svazu junáků skautů a skautek ČSR v Praze
- 11.11.1945 - I. junácký sněm v Žilině
- 12.11.1912 - se narodil PhDr. Pavel Křivský, autor studií o myšlenkových základech českého skautingu
- 12.11.1920 - projednány a schváleny řády a pravidla organizace vřát
- 13.11.1935 - příjezd světové inspektorky Mrs Rose Kerr do Prahy
- 15.11.1969 - ustavující schůze Ústřední rady Československého Junáka v Praze na Gorkého náměstí 24
- 15.11.1990 - konference skautů Ruska v Moskvě - první od r. 1921

28. říjen 1918

Ten den, jak jsme zvyklí číst v kalendáři, vznikla Československá republika. Dnes, téměř po 3/4 století, tato republika pomalu, ale jistě zaniká. Vždy jsme si toto památné datum připomínali s hrstí - protože jsme byli u toho! Když mám o tom dnes napsat, je mi smutno. A taková to byla slavná chvíle! Vybírám vhodnou fotografii, dokument doby, ale nedaří se. Takovou, aby na ní byl skaut, nebo skauti, neznám. Snímky, kterými se podobné články většinou doprovází, plné Sokolů a legionářů, pocházejí až z prosince, z vltání prezidenta T.G. Masaryka. Ve své sbírce pohlednic jsem však přeci našel jednu dobrou. Umělecky asi hodnotná není, ale je zde vše - Sokol, legionář, i skaut; český, moravský, slezský a slovenský znak, červenobílý prapor s modrým pruhem uprostřed (dnešní vlajka ještě nebyla). Volnost - rovnost - bratrství, siluetu Pražského hradu doplňuje Socha svobody a vlajka USA. Ano, je to ta atmosféra.

28. říjen připadá na pondělí. Já tam nebyl a tak nechávám vzpomínat mladého Jaroslava Nováka-Braťku:

"...ulice byly plny jásajícího lidu, vypalují se ohňostroje, z Národního divadla se řečn, na Žofíně se shromažďovalo první vojsko republiky. Až se mne zmocňovala závrať a s tíží uspořádal jsem rozlékané myšlenky... Kráčel jsem k Národnímu divadlu, když tu zahlédnu dva junáky v krojích, nesoucí velké balíky. Jakže, naši hoši jsou již v činnosti a já tu chodím a naříkám, že se nemohu revoluce činně zúčastnit! "Roznásíme letáky!" - je to výzva Národního výboru, aby byl zachován klid. Šel jsem s nimi do Košíř na obecní úřad a vrátili jsme se hezky pozdě. Při rozchodu mi junáci sdělili, že zítra je sraz na Staré Rychtě.

Prvé jtro v osvobozených Čechách bylo překrásné. Na dvoře Staré Rychty bylo veselo a hlúčno. Dvůr plný junáků s rozjařenými očima a s národními odznaky na kloboucích i na prsou. Před zástupem velký český prapor (se lvem a korunou),

kteří vlál již v cizině, při Olympijských hrách (příčiněm tehdejšího starosty Rösslera-Ořovského).

Starosta a vrchní vůdce mají krátké proslovy, prapor se rozvíjí a my jej zdravíme trojnásobným zvoláním. Vycházíme do ulic, k Obecnímu domu. Jdeme svižně, radostně, u vědomí, že i my jsme spolupracovníky těchto velkých dnů, že tato revoluce jest i naš!

U Obecního domu rozdělujeme se na části, někteří tu zůstávají, jiní odcházejí na nádraží, k radnici a my do školy havelské... Byl jsem vyslán na Staroměstské náměstí udržovat pořádek. Bylo tu již množství lidí a vojáci se Sokoly se namáhali, aby prostora před Husovým pomníkem zůstala volná. Přidali jsme se k nim. Prapory, modrá obloha, jasné slunce a všude na ulicích i v oknech rozjasané obličejy. Lidé jása radostí nad svobodou, provolává slávu Masarykovi, legiím a všem, kteří včera ještě byli v klatbě. Rečníci se střídají... Nádherné, veliké chvíle. Časem i slzy mně zanícením do očí vhrkly a tváře jen hořly... (Junák, roč. V, č. 2-3)

Skaut nemá být závistivý, ale já Bratřovic závidím. Ne hloubku jeho prožitku, já jsem ji prožíval před necelými třemi roky, ale to, že jemu to vydrželo mnohem déle.

Pokud si někdo spojuje první dny naší republiky se slavnou Poštou českých skautů, má pravdu. Nezapomněl jsem, v příštím Skautingu ji věnujeme více místa.

- Windy -

Bylo to 28. října 1918 v době, kdy nebylo o rozhlasu ani potuchy. Bratr náčelník, chtěje shromáždit skauty ku pomoci Národnímu výboru, prošel hlavními ulicemi Prahy se skautským kloboukem na hlavě. To stačilo, aby se k němu ihned hlásili skauti, kteří po převléknutí do skautských krojů nastupovali okamžitě do služby v Obecním domě a postupně i na mnoha jiných místech jako neobyčejně spolehliví pomocníci. Mezi nimi jsem byl i já.

Bohuslav Bursík

Nevím již dávno, na čí výzvu nebo příkaz jsem se 29. října 1918 - oblečen v skautském kroji - ocitl v předpokojí menšího sálu Obecního domu (tuším v postranním křídle v II. poschodí), kde úřadovalo předsednictvo Národního výboru, tj. tehdejší naše první revoluční vláda. Byl jsem přidělen jako skautský adjutant Dr. Jaroslavu Novákovi, který byl pověřen funkcí jakéhosi ceremoniáře. Naším úkolem bylo přijímat, vyslyšet a případně do vládních místností uvádět návštěvníky (jednotlivce i deputace), kteří přicházeli s různými prosbami, stížnostmi, nabídkami svých služeb nebo jen z důvodů formálních či politických, aby složili vládě projev své oddanosti nebo alespoň loajality. Hlavní proud návštěvníků byl proséván a tříděn již v přízemí. Měli jsme za úkol vyřdit sami i z těchto významnějších návštěvníků co největší počet, aby vedoucí členové NV byli co nejméně rušeni ve vyčerpávající práci.

Ivan Laichter

Uryvky vzpomínek jsou z nevydané monografie Rudolfa Plajnera: ABS 1876-1976

Skauting je obrodné hnutí mládeže. Touží po obrodě těla, ducha i mravů. A po této poslední především. Skauting není jen tělovýchovou, jen sportem, je to výchova celého člověka po všech stránkách jeho bytí, starajíc se o povznesení kultury ducha, srdce i těla v pravdě, právu i krásě.

ABS

V denním životě je čím více třeba statečnosti, čím častěji pozorujeme, že vítěz vypočítavost a špatnost.

ABS

KDE JSTE SKAUTI - OBČANÉ? STOJÍ O NÁS SPOLEČNOST? (SLOVO DO VLASTNÍCH ŘAD)

Jsem v mnoha případech svědky ztráty prestiže našeho hnutí na veřejnosti, odmítavého postoje z odpovědných míst, množství se překážek v naší činnosti. Kde jsou příčiny tohoto stavu? Jistě, období euforie znovunabytí svobody skončilo nekritické nadšení a neomezená víra v nekomplikovanou budoucnost odplynula, svět iluzí se změnil k realitě. Svedeme však všechno jen na společenské "poměry", na "nepřízeň osudu", na vnější "nepřátelé"? Ve fotbale je další podobnou vhodnou výmluvou na vlastní chyby "zaujatost rozhodčího" - to my použít nemůžeme.

Jsem pro to, abychom především hledali příčiny sami v sobě - až ty se nám podaří překonat, budeme mít víc moudrosti k překonání těch vnějších.

1) Jsme zahleděni pouze do sebe, do svého úzkého skautského společenství. Pouze v něm a podle něho hodnotíme úspěchy svého usilování, ohrazujeme se a důkladně uzamykáme na svém "psečku", omezujeme svůj vztah k okolí, zájem o ně a pohled na ně. Nekomunikujeme s ostatní společností jako její součást. Vydělujeme se z ní do jakési domyšlivé povznesenosti, a to snad proto, že si o sobě myslíme, že nám jde o cosi vyššího než druhým. Že jsme "výběroví" nebo ještě "výběrovější". Jsme takoví však skutečně? Není to sebeklam, kterému se naše okolí vysmívá nebo nás přinejmenším odmlátí?

2) Žijeme v pocitu křivdy a ublížení, které se nám staly v minulosti a o nichž se stále domníváme, že by měly být odčiněny. Kým? Pocit křivdy z nás neustále činí utlačené, ublížené, nespokojené. Nese komplex méněcennosti, překonávaný velikaštvím. Nese však taky závist. Činí člověka i společenství rivalem nebo nepřítelem druhých, a to již nejen těch, kteří opravdu křivdili, ale i dalších, jejichž stejné ponížení považujeme za "menší" než svoje. Chceme zaujmout místo těch, kteří se vůči nám provinili - v tom ale přece skauting nespočívá! Zbavme se tohoto pocitu křivdy, který poutá k zemi a vytváří kolem nás bariéry. Budme trpěliví a především pozitivní vůči sobě i vůči společnosti - v jejím celku i jednotlivci.

3) Kým jsme? - Nejsme snad především občany této společnosti, které jsme slíbili sloužit a být věrni? Služba se však neuskutečňuje pouze ve vyšším postavení, funkci, pravomoci. Ta musí být v každém činu všedního života, v jednání a vystupování na svém pracovišti v zaměstnání, ve svém okolí, v rodině, bydlišti, kdekoli na veřejnosti, v osobních zájmech. Ferry Partsch, předseda rakouských oldskautských gild, to vyjádřil na setkání s vůdci našich OS v Brně výstižně: "Naším úkolem je ukázat světu okolí kdekoli, co že to jednou má vyrůst z těch chlapců a děvčat, kteří dnes běhají ve skautských krojích kolem nás a hraji si." - V tom je ta vůně skautingu: prezentovat

jeho ideály a zásady svou osobou, svým jednáním zcela neokázale na každém kroku svého všedního života. Někdy se mi zdá, že nám kmetům právě jen v tom kroji a klobouku zůstávají ukryty ty hodnoty, které by měly být markantně znát na každé osobnosti, pro kterou je skauting životním názorem.

4) "Duší i tělem být hotov..." Ne jen hravými činy v mezních situacích, kdy zachraňujeme tonoucí nebo klademe život pro druhé! Pomáhání bližním je v každé chvíli každodenního života mezi lidmi, v porozumění jejich těžkostem, účásti v jejich radostech i smutcích, v laskavém pohledu, úsměvu, ve vtipném převedení konfliktu situace. Je pro to nesmírná spousta příležitostí v každém prostředí, v němž se pohybujeme nebo v němž žijeme. Mravní a duchovní dimenze skautingu, o níž stále tolik hovoříme, by se měla projevovala právě zde! Je toho jistě ještě velmi mnoho, o čem by bylo vhodné a potřebné uvažovat v relaci skauting - společnost. Naše vnitřní rozpory (a je jich až až) "prosakuji" nejen informacemi, ale naším jednáním, našimi postoji, našimi osobnostmi navenek a dělají nám právě takovou zlou službu, jako bychom byli sami sebou nepřáteli. Zamýšlejme se víc nad sebou samými! Prospějeme tím především sobě, ale neméně celému hnutí.

Vladimír Kopriva - Vlk

Jak jsem naznačil v příspěvku "Čím byl V. sněm přelomový a velký" (Skauting č. 1), lze jeho přínos hodnotit poměrně kladně. Nikoliv snad jeho přípravu, průběh a záznamy (viz 2, 3)- spíše jeho výsledky a východiska. Nezapomínejme však, že samotná sněmovní usnesení nejsou ještě žádnou zárukou dalšího zdravého vývoje - těmi mohou být teprve činy, jimiž se jednotlivá usnesení budou naplňovat a uvádět v život.

V. SNĚM - OPRAVDU PŘELOMOVÝ?

Nebude to jistě cesta lehká ani rychlá. Již na samém počátku stojí řada překážek, které musíme trpělivě, avšak cílevědomě překonávat - od ústředí až po jednotlivá střediska a oddíly. Je k tomu potřeba úsilí nás všech; a bylo by dobře, kdyby v ozdravném procesu pomohli i ti, kteří dosud stáli stranou nebo v opozici.

Jedním z prvních kroků - domnívám se - musíme být naprosto otevřenost, demokratická výměna názorů a vůle ke kladné, tvořivé spolupráci. Tuto cestu se snaží nastoupit již skautský tisk a budí-li mu za to vysloveno uznání.

Dalším krokem by mělo být zamýšlení nad způsobem práce činníků a vůbec řídicích orgánů v našem hnutí. Zde se jeví tři úskalí: první ve výběru řídicích činníků, druhé v (někdy) přezívacím způsobu řízení a třetí v deformovaném chápání úkolů a odpovědnosti.

1) Každý činník, vybraný pro vyšší funkci, by - vedle nezbytné odborné kvalifikace pro příslušnou funkci - měl mít jednoznačnou podporu své "rodné" jednotky - oddílu, střediska, okresu. Ti nejlépe znají jeho skutečnou skautskou kvalitu; jen na základě naprosto přesvědčivých, otevřeně vyslovených a prohoděných argumentů by pak mohla být taková kandidatura zpochybněna. Kdo naopak nemá důvěru a podporu svého oddílu, střediska, regionu, nemůže být prosazován odjinud, byť i sebevyšším orgánem. Na to, že se současná praxe od uvedeného mnohdy odlišuje, některé jednotky a složky hnutí zcela právem důrazně poukazují. Na tyto otázky bude nutné zaměřit pozornost i při přípravě nových základních dokumentů (stanovy, struktura, některé organizační řady atd.).

2) Stále se nám nedaří případné nejasnosti, rozpory a obtíže řešit bez předčasně zaujatosti, bez nekritické "vlastní" nebo "věcné" pravdy, v objektivní, tolerantní diskusi. Nedovedeme se k problémům sejít v klidném rozhovoru, udělat si čas na setkání,

respektovat názor druhého, hledat snahu ke spolupráci. Stále přetrvávají tendence - ostatně jako v celé společnosti - předávat "dolů" informace již "upravené", kritickou diskusi nahrazovat manévrováním a rozhodnutí přijímat víceméně mocensky. Stejně tak zase "nahoru" projevovat spíše nedůvěru a podezření z autoritářství někdy i tam, kde ve skutečnosti není. Řada sester a bratrů v nových ústředních orgánech se již snaží tento stav radikálně změnit. Je však třeba tak činit všude.

3) Za přijatá usnesení, stejně tak jako za vlastní rozhodnutí, je přirozeně třeba nést odpovědnost. Důvěra - rozhodování - odpovědnost, to jsou tři složky jednání každého činníka, od nejvyššího k nejnižšímu. Dnes, stejně jako v minulosti. Právě zde se však setkáváme s paradoxní skutečností, že důvěra chybí (nebo je postrádána), rozhodnutí jsou zpochybňována, odpovědnost se odmítá (nebo prostě necítí) či se podouvá anonymním "kolektivním" orgánem nebo celému hnutí. Z minulosti je to stále neuzavřená kapitola zápasu o čistý štít Junáka z let 1948 a 1970, ze současnosti snahy o zpochybňování jednoznačnosti již přijatých rozhodnutí a závěrů (duchovní dimenze českého skautingu - slib; světové bratrství a příslušnost k němu) aj.

Stručně naznačené okruhy problémů (zdaleka nejsou všechny!) již třetí rok vnášejí nesoulad a nervozitu (mírně řečeno) do našeho hnutí a jejich "obcházení" přináší v řadě případů nedůvěru a skepsi bez víry v možnost nápravy zevnitř. Zajisté i v tom je jedna z příčin, proč řada opravdových skautů stojí mimo hnutí, i příčina vzniku druhé skautské organizace (viz Skauting č. 1).

Jak se stavět k těmto skutečnostem?

Nálepkovat jako rozbíječský, buřičský nebo ironicky "novátorský" jakýmkoli nekonformní názor, samostatnou myšlenku, kritický odpor proti stereotypu?

Anebo se zamýšlet nad jádrem nových přístupů, oprávněnost výhrad, moderním řešením a chápat je jako přirozený projev vývoje, tvořivý zájem a aktivitu, tak potřebnou právě pro skautskou organizaci? Jsem jednoznačně a cele pro postup druhý. Je sice obtížnější, ale zcela v duchu toho, z čeho naše hnutí vzešlo a co je jeho podstatou.

Eduard Pachman

Citované texty:

1. Pachman, E.: Čím byl V. sněm přelomový a velký, Skauting č. 1/92
2. Co je a co není Svaz skautů a skautek Čech, Moravy a Slezska, Skauting č. 1/92
3. Kopriva, V.: Sněmování skončilo, sněm pokračuje, Skauting č. 1/92

MURPHYHO ZÁKONY VODÁCKÉ

"Damned! Verfluchte Professor! Ztracený Murphy!" nadával Amateur trojzračný, protože s námi jel co tlumočník. "Proč kleješ, bratře?" zeptal se jej vždy klidný Kapsa.

"Ten Murphy umurphovanéj mi zase někam schoval ešus," odpovídal Amateur hrabaje se v ohromné hromadě ponožek, bot, triček, monočlánků, drátů, banánků, kuliček na prádlo, šátek, dokladů a dalších předmětů, které původně obsahoval jeho loďák.

"Jaký Murphy, nikdo takový s námi nejede?" divil se Kapsa.

"No tak se podívej, hošku," ušat Amateur v mrtvičnatém přehazování stohu osobních věcí. "To byl americký profesor, který zjistil, že všechny trable mají nějakou zákonitost. Sedl a ty zákony sepsal. Treba:

- Může-li se něco pokazit, tak se to taky pokazí
- Nemůže-li se něco pokazit, tak se to pokazí také
- Může-li se něco pokazit několika způsoby, pokazí se to v tom nejnevýhodnějším pořadí

No, a pak se těch myšlenek chytily další a vznikla celá věda murphologie. Lidé se

těm zákonům směřli, pokud se jich to přímo netýká. A pro vodáky to také platí:

1. Ať hledáš, co hledáš, je to vždy na dně loďního pytle
2. Stav vody v řece je nepřímým úměrným technickému stavu lodí
3. Nálepky označující obsah konzerv se okamžitě samovolně oloupají
4. Zapomeneš-li si přisplášt, bude celou plavbu lejt
5. Zapomeneš-li si opalovací krém, bude celou plavbu pražit
6. Nezapomeneš-li na nic, utopíš loďní pytel
7. Nenakoupíš-li do zásoby chléb, nebude k sehnání ani v obchodech, ani v plaveckých hospodách
8. Nakoupíš-li chleba do zásoby, uděláš se
9. Když pečlivě nepřivážeš bagáž, uděláš se
10. Když bagáž pečlivě přivážeš, přistí jez budeš přenášet
11. Mokré oblečení, pokud jsi je snad nenamočil schválně, sluncem neu-sušíš. Pomůžeš-li si ohněm, spálíš.
12. Fotoaparát na lodi je k ničemu (buď máš plné ruce práce, nebo zkazíš film nebo platí bod 1.)

Snad je toho, milý Kapso, ještě víc, ale já si teď nemohu vzpomenout, protože hledám ešus."

Kapsa, který jedl z kotlíku ztrativ ešus hned první den tábora, Amateura povzbudil: "Já znám také jeden Murphyho zákon - Usmívaj se, zítra bude hůř."

Vezír

Převzato z Kapitánské pošty

Foto Milan Dejmál

NEZÁVISLÝ ZPRAVODAJ ČS. SKAUTŮ A SKAUTEK ?

Kdy začal časopis vycházet?

První číslo jsme začali připravovat v listopadu 1988. Vyšlo však až v dubnu 1989. Zavínila to, mimo jiné, dlouhá "fronta" v tehdejších samizdatových tiskárnách.

A proč?

Měli jsme pocit, že právě skauting musí sehrát v tehdejší společnosti, v jejíž duchovní a mravní obrodu jsme pevně věřili, kladnou úlohu. Domnívali jsme se, že je třeba vytvořit nějaké pojítko, pomoci někomu by se probudil a povzbudil zájem o skautek a skautů o dění ve své vlasti i ve skautském světě. To byl hlavní důvod pro vydávání ČINU. Vedle informací a zpráv ze skautského světa jsme první čtenáře seznamovali s pohledy na náš skauting, na jeho historii, jednotlivé vývojové etapy, ale také s pohledy na tehdejší komunikační režim. Ten byl nejdůležitější překážkou v možné obnově skutečné skautské organizace. V našich nadějích na obnovu skautingu nebylo pro něj místo, byl by to "osmašedesátníku" či jinak reformovaný. Naší tužbou byla otevřená demokratická společnost s plurálním politickým systémem a volnou ekonomikou. Jen za těchto podmínek jsme byli ochotni obnovovat skautské hnutí.

Změnilo se od počátku redakce ČINU její obsazení?

Sestava redakce je v podstatě stejná. Až na výjimky těch, kteří se práci v redakci nemohou pro své současné povolání zúčastňovat tak intenzivně jako dříve.

Před listopadem 1989 existovala redakce hlavně a druhá "záložní", organizovaná br. Owlgem. V té byli mladší bratři, kteří měli převzít štafetu ve chvíli, kdyby snad doba převládala... Členové této druhé redakce zajišťovali distribuci ČINU. Rozváželi časopis po celé republice a rozepisovali ho z nejrůznějších míst. Každý z nás měl na starosti svou čtenářskou větev, za níž ručil. Byli jsme opatrní, báli jsme se prozrazení.

Kolik výtisků to bylo?

Na začátku asi 550 kusů, dnes 1100. Víc už způsob, kterým je ČIN tištěn, nedovoluje.

Máte stále přispěvatele?

V prvních číslech jsme dělali všechno sami. Byla zde také hojnost překladů z časopisu World Scouting a ze skautské literatury, kterou sem spolu s jinou knižní produkcí posílali naši exilová skauti.

Dnes máme přispěvatele dost. Dokonce tolik, že na otiskování jejich článků musel být vytvořen zvláštní pořádek.

Proč nepřestal ČIN vycházet po obnově Českého Junáka a jeho časopisů?

To je chytrá otázka, avšak odpověď na ni je dost složitá.

Byli jsme nachystaní k tomu, že ČIN přestane vycházet a jeho redakce buď vstoupí do redakcí oficiálních tiskovin skautské organizace a nebo s nimi bude úzce spolupracovat.

Bylo však stále více zřejmé, že představy redaktorů ČINU o podobě českého skautingu jsou odlišné od představ tehdejšího vedení Junáka. S tímto vedením jsme se dostávali, možná i vlastní vinou, do stále větších konfliktů. A to proto, že většina z nás pochází z té generace, která se nepřestala stydět za to, jaký konec si připravila a jakou podobu na sebe vzala junácká organizace v roce 1970. A od počátku třetí obnovy jsme to připomínali právě těm, kteří to tehdy způsobili.

Reakcí bylo několik intrikánských pokusů o rozložení redakce ČINU ("ty jsi, bratře, jiný, nezahazuj se s tím či oním, nekaž si svou kariéru"). Po neúspěchu tohoto počínání nám bylo sděleno, že se s námi v žádném tiskovém orgánu Junáka nepočítá.

Vytěžili jsme z této situace jedno velmi pozitivní zjištění: uvědomili jsme si, jak důležité jsou nezávislé noviny a dostali jsme chuť dělat je pro všechny skauty - nejen pro členy Junáka.

Hodně starších činovníků obviňuje Váš časopis, že je štvavý. Co si o tom myslíš?

ČIN četli samozřejmě všichni, včetně těch, kteří ho odsuzovali. Nemyslím si, že jsme někoho záměrně očerňovali. Vyslovovat názory, které se nemusí zrovna líbit "těm nahoře" je také povinností nezávislého tisku. Ostatně všichni "postižení" měli možnost se na stránkách ČINU ozvat. Nikoho jsme nediskvalifikovali. Totéž se, bohužel, nedá říci o Skautingu. Když se čtenář, vybavený minimální soudností, podívá do ČINU např. na stránky s diskusí o textu skautského slibu, musí si uvědomit, jaký široký prostor zde byl dán nejrůznějšímu názoru a postoju. Podobně tomu bylo i v případě Poradního svitku atd.

Jak se díváš na časopisy Junák a Skauting?

Věřím, že v sobě najdou novou sílu plnit svou úlohu ve výchovném působení.

A přál bych jim, aby se podařilo o tom přesvědčit i tu osmdesátitisícovou členskou základnu.

Byli byste ochotni spolupracovat s redakcí Skautingu?

Už tím, že jsem přišel, jsem začal. I když ve světě by to bylo považováno za pozoruhodný jev: spolupráce dvou v podstatě konkurenčních časopisů. Ale nám přece jde o společnou věc - o dobrý skauting a to je důležitější.

Myslíš, že i nadále bude dobré či potřebné, aby ČIN vycházel?

Myslím, že ČIN sehrál svou úlohu, a bylo by možné napíjet síly jinač. Ovšem - jen Pokud bude v oficiálním skautském tisku zajištěna demokracie, a pokud tiskoviny Junáka ztratí svůj výhradně spolkový charakter.

Mohl bys na závěr přidat nějakou historku s ČINem ještě z dob totality?

Je jich celá řada. Ale nezapomenutelné bude pro mne vždy potvrzení přátelství, které mezi námi začínalo před mnoha lety ve skautském oddíle (jsem odchovanci jednoho oddílu či střediska) a mimořádnou podobu na sebe bralo v čase ohrožení, v sedmdesátých a osmdesátých letech a rozumí se, že také při vydávání ČINU.

Snad přece jen jednu vzpomínku, která ve mně ještě teď občas vyvolá pocit nepřijemného tlaku kolem žaludku.

Měl jsem mnoho špatných nocí, když jsem ve spěchu naházel obálky se třetím číslem ČINU do jedné jediné poštovní schránky. Porušil jsem to, na co nás Owlg neustále upozorňoval. Žádný z těch "mých" padesáti čtenářů, kterým bylo toto číslo určeno, časopis nedostal. Možná ještě dnes leží někde na Ministerstvu vnitra. Velké štěstí pro nás, že listopad 89 přišel tak brzy.

A nějakou současnou příhodu?

Nedávno jsem vzal, v několika taškách, nezkompletovaná čísla ČINU z tiskárny do Owlgovy vilky v Liboci. Protože jsem si nezapomněl předmět, aby byl někdo z rodiny doma, musel jsem, po marném zvonění, přelézt plot. V tu chvíli se rozštěkal Owlgův prťavý pes. Pobíhal kolem mne a upozorňoval právě projíždějící policejní hlídku, že se něco neobvyklého v zahradě děje. Zastavili u plotu a vyzvali mne, abych přešel k nim, do ulice. "Ale ty tašky, ty tam hezky nechávej, rozumíte. A občanku si připravte!" Kdyby tak obsah tašek chtěli vidět před třemi roky.

Redaktora ČINU Jiřího Zachariáše-Pedra zpovídal v srpnu 92 Michal Rocmanová

V minulém čísle Skautingu vyšla výzva o skautských časopisech. Mnohé redakce se nám ozvaly, a budeme je postupně představovat. Pro začátek ty známější tituly:

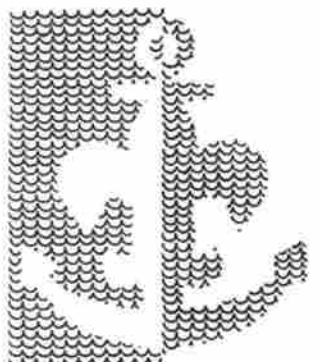

POŠUMAVSKÝ HLASATEL je regionální časopis, jak je vidět i z názvu. Vychází už od roku 1968 a v současné době zápolí s malým počtem odběratelů. Redakce: Pačejov, okr. Klatovy 341 53.

ČIN - mnohými kritizovaný zpravodaj skautů a skautek, který začal vycházet ještě před listopadem 89. Představujeme ho v tomto čísle. Adresa administrace: Jiří Kalka, Evropská 199, 161 00 Praha 6. **KAPITÁNSKÁ POŠTA** je měsíčník, vydávaný Hlavním kapitánem vodních skautů. Je stejně dobrým počením jako

užitečnou příručkou. Objednat lze na adrese: Ing. Milan Myška, U štěpí 1/1197, 102 00 Praha 10.

OSMRK - občasník s tímto podivným názvem vydávají absolventi loňských a letošních kursů LŠ pro rovery.

Občasník v tomto roce dostane nový kabátek a pravděpodobně i název. Jeho náplní je vše, co se týká roveringu. Zá-

OSMRK
OBČASNÍK ROVERSKÝCH KURSŮ LŠ

jemci si mohou napsat na adresu: Vero-nika Macháčková - Berda, Nový lesík 1, 160 00 Praha 6 - Sřešovice.

BUD PRIPRAVENÁ

METODICKÝ OBEZNÍK DIEVČENSKÉJ KMEŇOVÉ RADY

BUD PRIPRAVENÁ je zpravodaj dívčího kmene Slovenského skautingu. Vychází každý měsíc, rediguje jej Nora Janotová, Kýčerského 3, 811 05 Bratislava.

SKAUTSKÉ ZVESTI jsou protějškem předchozího věstníku pro chlapecký kmen. Redakce: Anton Brodání, Komen-ského 37, 010 01 Žilina.

Věz, že nejsi nikdy poražen, dokud si to sám nemyslíš. A nebudeš-li si to myslet, nemůžeš nikdy podlehnout.

E. T. Seton

ČESKÝ SKAUTING ZÍTŘA - VÝCHODISKA

Uvažujeme dnes o budoucnosti skautské výchovy v nově se vytvářejícím státě. Neohlížeje se jen zpět, ale hledáme cesty, které se před námi rýsují. V jednom ze svých nedávných rozhovorů použil Václav Havel pojem "duchovní ukazatel českého státu". Jeho základem je trvalá a tvořivá občanská práce. Patří k základním tradicím této země. Idea denní drobné práce se prosazovala již před zhruba 200 lety v začátcích českého obrození a byla později principem Masarykova realismu. Zřejmě ani dnes se bez ní neobejdeme jak ve státě, tak ve skautské společnosti.

Jaké znaky daly suičky českému skautingu do kolébky?

- Tradice malých skupin, které pracují obětavě na výchově i obrození národa.
- Hnutí zakládá muž s rozhledem, znalostí světa a výchovných hnutí. Nepřebírá mechanicky cizí vzory, vychází z našich národních tradic i potřeb. S úctou i obdivem registruje stovky přednášek i denního úsilí, které skautingu věnoval po řadu let.
- Skauting dostal solidní odborný základ. Ještě dnes se ve světové literatuře citují předválečné studie br. MUDr. J. Hory o kladném vlivu táboření na zdravotní stav dětí.
- Již v prvních letech se zdařilo dobře formulovat zákon a slib, ale i systém výchovy, promítnuty do stupňů zdatnosti a odborných zkoušek.
- Skauting byl chápán jako program na celý život, i když ve skutečnosti se ne-dařilo formulovat lákavý program pro mladistvé nad 15 let.

V naší historii však vidíme řadu momentů negativních:

- Hašteřivost uvnitř hnutí, ale i navenek mezi různými organizacemi, které usilovaly o výchovu dětí.
- Snahy využít prvky skautské výchovy pro jiné účely, často našemu hnutí cizí.
- Zásahy zvenčí, které opětovně zahánějí hnutí do podzemí. Ztrácí se tak přirozený vývoj i postupné hledání nových cest.
- Ztrácí se kontakt se světem i s teoriemi výchovy dětí ve volném čase.
- Krátká období legální existence vedou k tomu, že mnohdy se reaguje dle potřeb dne a chybí čas pro ujasňování koncepcí, sjednocování hnutí i jeho sebe-poznání.
- Není dost možností pro systematickou přípravu vůdců.
- Nutně uplýváme na tradicích a často žijeme v představách o všemocnosti skautingu - a přitom upadáme do sporů o věcech nepodstatných a malicherných, z hlediska života oddílů až nepohoditelných.

Pohled do budoucnosti: Skauting můžeme chápat jako obrodné hnutí, které se chce podílet prostřednictvím výchovy na vytváření budoucího světového. Soudíme, že formováním lepších vztahů mezi dětmi se postupně vytvoří i lepší společnost dospělých. Chceme hledat cesty pro uskutečňování mravních ideálů, které stojí dnes před námi snad ještě naléhavěji než stály před našimi zakladateli. Nejde již jen o děti, ale i o dospělost, nejde jen o lidskou kulturu, ale i o zachování přírody, nejde jen o každodenní pachtění, ale o život pod zřetelným úhlem věčnosti.

Jestliže analyzujeme různá období hnutí, nacházíme mnohé styčné body, které je charakterizují. Patří mezi ně:

- Pokora před dětmi i ještě nenarozenými, před přírodou a před vyšším řádem, který překračuje naši individuální zkušenost a existenci.
- Altruismus a nesobectví, které vedou k rozhodnutí věnovat své síly pro práci s dětmi a tím pro budoucnost s dlouhodobou časovou perspektivou.
- Hledání kladných hodnot v sobě i v mezilidských vztazích.
- Schopnost překonat osobní rozpory i případné antipatie a předsudky v zájmu "dobré věci".
- Kázeň ve slovech, jednání a myšlení.
- Neustálé ověřování, zda postupujeme rozumným směrem.
- Hledání cest k duchovní výchově dětí, ale i sama sebe.

V úvaze o budoucnosti - ať již se jedná o jednotlivce, o malou skupinu či o celé hnutí - se nutně vynoří čtyři otázky:

- **Co budeme prosazovat aneb jaké jsou naše cíle?**
- **Jak budeme postupovat aneb jaké jsou prostředky, které použijeme k dosažení cílů?**
- **Co nám v cestě může bránit aneb jaké jsou překážky v cestě?**
- **Jak budeme tyto překážky překonávat?**

Pokusme se na tyto čtyři otázky odpovědět - s vědomím, že asi nikdy nebudou naše odpovědi konečné. Uvažovali jsme o nich i na roverském kursu LŠ a jistě o nich budeme uvažovat ještě mnohokrát.

Václav Bricháček

R&R

V pátek 18. září se sjelo do Litoměřic na padesát skautů a skautek, kteří vedou nebo začínají vést kmeny či družiny R&R, aby se vzájemně poznali a vyměnili si dosavadní zkušenosti.

Vysloveně na poslední chvíli jsme měnili místo srazu - z Jižních do Severní Čech. Rádi bychom zde poděkovali střediskové vůdci v Litoměřicích br. Vančovi za pochopení a okamžité poskytnutí skautské vily, a také všem, kteří pomáhali akci zajistit.

Naším záměrem bylo především se osobně poznat, vědět o sobě a znát názory vedoucích R&R.

Jednotlivé diskusní bloky jsme střídali nejrozličnějšími hrami a odpočinkovým programem, ke slovu se dostaly i kytary, basa a banjo. Velice zajímavou a poučnou byla přednáška br. Václava Bricháčka o jeho zkušenostech s roverským kmenem, který bez přerušení existuje 40 let. Pojícím znakem programu setkání však byla litoměřická historie a slavné osobnosti tohoto královského města. A tak jsme pojmenovali družiny podle husitů, básníka K.H. Máchy, loupežníka V. Babinského, vinaře J. Mráze a architekta O. Broggia.

V noci ze soboty na neděli jsme sledovali Karla Hyňka v dlouhé černé peleríně až na vršek Radobýlu, kde jsme vyslechli jeho poslední báseň. A pak rychle k hořícím litoměřickým stodolám - svíčkám, které se hasily poslepu ešusem labské vody (dva ešusy leží dodnes na dně Labě). Nedělní dopoledne strávila část účastníků prohlídkou města, část diskusí na téma "co dál".

Přestože věk účastníků byl velice různý (nejmladšímu bylo čerstvých 15, nejstaršímu 73 let) a rozdílné byly i zkušenosti, názory a problémy, rozjízďeli jsme se v neděli s prvními informacemi, které jsme dohodli:

- každý oddíl rangers či kmen roverů bude určitě trochu jiný, bude mít vlastní podmínky pro přijetí nových členů atd. Je si však nutné stanovit "základní pravidla hry". Ta by měla být natolik volná, aby kmeny a oddíly příliš neomezovala. Základem těchto "pravidel" musejí být vždy tři základní principy skautingu a heslo R&R "Sloužím". Takže, prakticky kterákoliv činnost, bude-li vedena ve skautském duchu a bude-li v souladu se skautským slibem a zákonem, bude rovingem.

- Věk roverů a rangers by měl být rámcově v rozmezí 15 až 26 let. Vždy a všude ovšem platí individuální přístup! To znamená, že dolní hranice by měla odpovídat věku přechodu na vyšší typ školy, horní hranice ukončení VS studia, resp. ochota mladých lidí aktivně se podílet na programu R&R. Určitý předěl je také v 18 letech, kdy plnoletost otevírá další možnosti k činnosti roverských kmenů - cestování, fyzicky náročné akce apod.

- **Samostatnost** oddílů či kmenů R&R bude velice rozmanitá, protože situace ve střediscích není stejná (počet skautů a skautek v roverském věku, dostatek kvalifikovaných vůdců a vůdců RS atd.). Od početně silných samostatných jednotek, k málo početným, registrovaným při oddílech. Diskuse se rozvinula o konkrétním počtu členů, zda 6+1 nebo 8+1. Sněm totiž pro R&R doporučil snížit předpisem povolený počet členů pro samostatnou organizační jednotku s vlastní registrací z 12+1 na nižší. Další možnost budou družiny R&R při skautských oddílech, kluby a nesmí se zapomenout ani na rovery či rangers "samotáře". Další možnost pro R&R je uspořádat čas od času akci pro rádčiny a rádce v roverském věku z celého střediska, aby se jejich odchodem do kmene neoslabil či dokonce nerozpadl oddíl, roj nebo smečka.

- Kupodivu "věčné téma sporů" - **koe dukace** - nebyla předmětem diskuse prakticky vůbec. Proč? Protože se všichni velice rychle shodli na tom, že kdo chce mít samostatný roverský kmen nebo oddíl rangers, nikdo nebude proti.

Stejně tak, když budou chtít být roveři a rangers ve společném oddíle, tak ať jsou. V tom případě však musí mít ve vedení zástupce obou pohlaví. Dospělí vůdci R&R by v žádném případě neměli hrát vůdčí úlohu, ale měli by být jen jakýmsi "poradci".

- Krok zatím není mezi R&R "na programu dne"; stačí mít na skautském kroji červenou šňůru a označení "RS" na rukávu. (Toto označení lze zakoupit pouze na ústředí, nikoliv v JUNU - 5,- Kčs za jeden kus).

- Dlouho se debatovalo o "zkouškách", "stezkách" pro R&R. Všichni se dohodli na tom, že to nesmí být v žádném případě "knížečka s políčky pro podpis vůdců". Vhodná by byla nějaká vstupní zkouška, kterou by si každý kmen stanovil sám (pro čekatelsko-skauty). Pro nováčky "z ulice" se doporučovalo splnění běžné nováčkovské zkoušky s případnými doplňky kmene.

Po nováčkovské se jeví jako nejlepší forma nějakého "nápadníku", podle kterého si budou moci R&R volit své další zaměření.

Doporučovalo se samostatné potvrzování splněných podmínek, případně obhajoba splněných úkolů před členy kmene.

- **Program** pro R&R je takový oříšek, který nelze rozlouknout za jeden jediný víkend. Je to úkol dlouhodobý, který není možno vyřešit jednou pro vždy. Proto navazujeme kontakty s domácími i zahraničními zkušenými odborníky na roving, abychom se pokusili dát tomu našemu vlastní tvář. Nechceme ani slepě kopírovat, ani "oprašovat", ale na druhé straně ani ztrácet čas "objevováním Ameriky".

- **Organizační** spletnosti pochopitelně nejsou tím nejdůležitějším. Tím je samozřejmě program, bez určitého zázemí jej však dávat dohromady nelze. Víme, že rovingu je vlastní určitá volnost a rozmanitost, nikoli však anarchie, ani svobodomyšlnost a lidová tvorivost některých činovníků. Jistě se budou vytvářet specifické "školy" rovingu, volná sdružení či kluby.

Všichni se loučili s pocitem rozdělané práce, nutnosti přemýšlet, zkoušet, psát atd.

Hodnotit první setkání vůdců a vůdců R&R je velice obtížné právě proto, že bylo první. Přijeli na ně skauti a skautky s nejrozličnějšími představami, zkušenostmi, problémy atd. a bylo příliš málo času na to, abychom vše, co nás trápí či rozděluje vyřešili. Jak si s tím poradíme, ukáže čas. Všechny názory a představy sdělíme na náčelních větech, budeme jednat s organizační radou a budeme hledat další nadšené rangers a rovery.

Co dál?

Určitě další setkání, další diskuse vůdců a vůdců RS. Ale i první setkání všech roverů a rangers na jaře příštího roku. Jaké bude? Nechte se překvapit. Gogo, Ali a Iva už kují pikle a plánují, jak dát R&R zabrat. /Iva

Rovering je, když...

- sloužím a všim proč
- sloužím sobě, druhým (hlavně dětem) a ideálům
- za nás mluví skutky a ne slova
- se hledá cesta za poznáním po celý život
- roving je diskuse
- hledám druhy, se kterými chci jít
- drobná každodenní práce
- rovná záda, přímý pohled, čisté srdce, radostná mysl a odpovědnost

Rovering není

- čedok, abychom se jen vezli, když si zaplatíme
- drill
- anarchie

To jsou úvahy některých družin, vytvořené bezprostředně po příjezdu.

Jestliže se zajímáš Ty nebo Tvůj kmen R&R nejen o táboření, ale také o kulturu, je zde pro Vás

VÍKEND PRO R&R

4.-6.12. SETKÁNÍ, jehož součástí budou různé kulturní programy a semináře pro R&R a jejich vůdce na témata Kultura a mládí.

V rámci setkání se koná v sobotu 5.12. od 18.00 do 24.00 COUNTRY BÁL, v Praze na Barče (KD Barikádníků) - stylové obléčení! Účastníkům semináře bude na country bál poskytnuta výrazná sleva. (country bál je pochopitelně přístupný i těm, kteří se semináře nezúčastní.)

O proplacení cestovného na seminář můžete požádat svou ORJ podle sdělení č. 60 v JEŽu č. 6.

Pro mimopražské účastníky je možno zajistit ubytování v klubovnách.

Ondra

Máš rád veselé hochy, plné chuti něco dělat? Máš rád přírodu? Jsi člověk dobré vůle a nevedou Tě úmysly zlástné? Pak buď vítán a neboj se začít. Tvá práce se zdaří, ale musíš vytrvat. Chceš-li, aby z Tebe byl dobrý vůdce, na kterého budou Tvoji hoši s úctou vzpomínat, takové jsou jeho vlastnosti:

Má pevně přesvědčení, že skauting je nejlepší výchovu mládeže a že ušlechtilé cíle stojí za práci tomuto hnutí věnovanou.

Odznak skautského vůdce je mu symbolem velké důvěry a vysoké cti. Úcta k němu vede ho při všech rozhodnutích. Ví, že jen mravní úroveň, váha bezúhonného charakteru a jeho schopnosti získají mu důvěru a oddanost jeho hochů a jen tak že vyrůstá pravá autorita, která budí respekt a dobrovolnou kázeň. Není proto kaprálem, ale ani kazatelem a školometem, za to je dobrým učitelem.

Z knihy B.Řehák - Skautský vůdce, 1933

Jistě jsi všechny nutné úkoly kolem vedení oddílu v září zvládl(a) na jedničku.

A CO V ŘÍJNU A LISTOPADU?

- Jestli ještě nemáš za sebou schůzku rodičů, naplánuj ji na nejbližší dobu. Poinformuj je o vaší letní činnosti a hlavně o plánech na nejbližší měs-

ce. Požádej je o pomoc při zajištění ubytování na zimu apod. - jistě Ti pomohou. Pokud máte z tábora diapozičty, promítni je - nebo aspoň dej kolovat kroniku a fotky, rodiče se rádi podívají na své ratolesti.

- Teplé dny už minuly, a tak zajisti pro oddíl možnost jiného sportovního vyžití přes zimu - tělocvičnu nebo plavecký bazén.
- Družiny už jistě také pracují naplno. Vyměnili se Ti po táboře rádcové? Je nejvyšší čas uspořádat pro ně rádcovský kurs.
- Rádcům a rádkyním ulehčš přípravu programu, opatřiš-li jim knihu Miloše Zapletala **RÁDCE SKAUTSKÉ DRUŽINY** (k dostání v Junácké edici, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1). I Ty sám(a) najdeš v této knížce obrovský zdroj inspirace. Neváhej a přečti si ji!
- Je načase, abys připravil nějakou skvělou výpravu či jinou akci pro

"oddílovou družinu" - tj. rádce, podrádce a vedení oddílu. Případně podobnou akci zorganizuje v rámci střediska. Věnovat rádcům víc času se Vám jistě vyplatí.

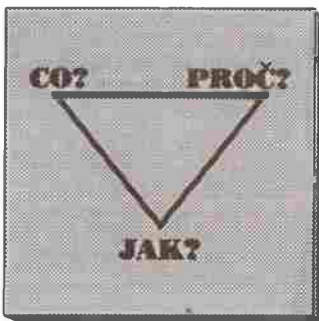
VÁNOCE se kvapem blíží. Proto už teď přemýšlej

- zda vyhlásíš tajnou vánoční činnost družin,
- zda budete mít nějakou společnou činnost o vánočních prázdninách,
- zda neuspořádáte "besídku", "akademii" či "symposion" pro veřejnost - a jaký program připravit (hudba a zpěv, výstavka rukodělných prací, deníků a kronik atd.).
- Nezapomeň si objednat a doporučit i členům oddílu nový skautský časopis, který bude vycházet od ledna 93 pod názvem **SKAUT-Junák**. Jeho nové číslo prý bude k mání už na mimořádném sněmu Junáka 7.11. 1992 v Praze.

MAGICKÝ TROJÚHELNÍK

Podívejme se na obrázek. Vidíme na něm kouzelný trojúhelník. Pokud snad máte pochybnosti, že ten trojúhelník je skutečně magický, pak na tyto pochybnosti rychle zapomeňte. Je to vytoužený Kámen Mudrců, který mění železo ve zlato, zmatek v pořádek a chaos v systém.

Přítom použití je překvapivě jednoduché. Kdokoli se bude snažit něco vymyslet, naplánuvat nebo připravit, podívejme se na trojúhelník a zařídme se podle něho. Co znamená v praxi? Trojúhelník po nás chce odpovědi na tři otázky - "CO?", "PROČ?" a "JAK?". A právě z rozumné odpovědi na všechny tyto otázky se skládá každý plán. Co je rozumná odpověď, o tom bude několik dalších článků. Už teď si ale řekněme, že moc důležité je rovněž pořádku, v jakém otázky odpovíme. Podívejme se na trojúhelník shora dolů. Nejprve současně zodpovíme otázky "CO?" a "PROČ?" a potom odpovíme na otázku "JAK?".

Proč právě takový postup?

Při každém plánování je zapotřebí odpovědět na všechny tři otázky. Odpověď na otázku "CO?" je zcela zásadní a musí ji obsahovat každý plán. Jednoduše to lze vyjádřit heslem:

Kdo neví, kam chce dojít, nesmí být překvapen, že tam nedojde!

Prokázat důležitost odpovědi na otázku "PROČ?" není rovněž těžké. Stačí si uvědomit, jak je náš život krátký a jak zoufale málo máme času. Mnohem méně, než kolik bychom potřebovali i na nezbytné. Jak bychom ho tedy mohli promrhat na cíle, jejichž smysl sami nechápeme? Nedokážeme-li si úspěšně odpovědět na otázku "Proč zrovna tohle?", pak je to neklamným znamením, že je třeba si sednout a důkladně si vše promyslet. Někdo může namítnout: "Dobře, já sice neumím vysvětlit, proč zrovna toto považuji za důležité, ale cítím to!" To je přístup sice lidský, ale pro vůdce zcela nepoužitelný. Vůdce si prostě nemůže dovolit nedokázat rozumně vysvětlit své cíle!

Odpověď na otázku "JAK?" odlišuje plán od nereálného tchánění. Víme-li, co chceme a proč to chceme, musíme najít i cestu, jak toho dosáhnout. Jinak musíme volit cíle snazší, přiměřené našim možnostem.

Postup procházení trojúhelníku shora dolů, to znamená postup, při kterém nejprve současně zodpovíme "CO?" a "PROČ?" a teprve posléze "JAK?" je jediný správný. Že není možné nejprve zodpovědět "PROČ?" a teprve potom "CO?" je jasné. Méně jasné je to, že ani

opačný postup není správný. Pokud ale nejprve stanovíme cíle a teprve pak pro ně budeme hledat zdůvodnění, je to skoro totéž, jako kdybychom "PROČ?" vůbec neodpovídali. Když už totiž máme cíle jednou stanovené. Máme tendenci najít pro ně zdůvodnění, i když žádné neexistuje. Každé "CO?" je třeba rovnou zvažovat s jeho "PROČ?". abychom se dobrali skutečné podstaty věci. A teprve tehdy, kdy známe rozumné cíle, hledáme cesty k jejich dosažení!

Je zarážející, jak často je tato samozřejmé vypadající poučka porušována. Jak často je východiskem pro hledání cílů naše představa, čeho můžeme dosáhnout a čeho ne. Zpravidla pak opomeneme řadu důležitých cílů, protože nám připadají (na první pohled) nereálné, i když bychom možná zjistili, že při pevném odhodlání jsou dosažitelné.

*Kdo chce, hledá cesty,
kdo nechce, hledá důvody!*

Začneme-li odpovědi na "JAK?" a tomu podřídlíme odpověď na "CO?", pak si asi vytkneme několik zcela nepodstatných cílů jenom proto, že cítíme, že je můžeme splnit.

Nebudme otroky svých možností!

Podívejme se, prosím, na Magický trojúhelník ještě jednou. Teď hned. A vyjme si ho do paměti a vzpomeňme si na něj vždy, než začneme cokoliv plánovat. Proč přikládám tomu trojúhelníku takovou důležitost, když na první pohled nepřináší nic objeveného? Protože, i když to všechno dávno víme, tak toho nedbáme! A nezapomeňme, že:

Vědět a nedbat - znamená nevědět!

Tomáš Řehák - Špalék

SKAUTING

ZVLÁŠTNÍ
PŘÍLOHA

ZACHRAŇME ŽIVOTY
PŘÍŠTÍCH
SKAUTŮ!

ZACHRAŇME ŽIVOTY PŘÍŠTÍCH SKAUTŮ!

Od prvních dnů skautingu učím vás, bratři a sestry, abyste nechodili netečně kol bídy lidské. Právěho skauta poznáme nejlépe podle toho, jak se snaží konat dobro. A nikoho nelze zprostiti této povinnosti.

A. B. Svojsík, 1932

Akce, pro kterou jsme zvolili slogan "ZACHRAŇME ŽIVOTY PŘÍŠTÍCH SKAUTŮ!", je celostátní skautská humanitární akce, která si za svůj hlavní cíl klade pomoci lidem a zejména dětem postiženým válkou na území bývalé Jugoslávie (ale i jinde) životně důležitým materiálem. K tomu účelu skautská střediska shromažďují peníze, šatstvo, obuv a další potřebné věci, které budou dopraveny k postiženým.

Námět na tuto akci nepochází z ústředí Junáka, ale od skautů, kteří vyzvali svá náčelnictva k činu. Náčelnictva s ústřední radou ustavila a zplnomocnila zvláštní skautskou družinu. Tato družina řídí celou akci na území České republiky a vydává v tomto směru závazné pokyny. Připravila také zvláštní přílohu Skautingu, kterou máte v ruce. Je určena skautským činovníkům, kteří se chtějí do akce zapojit. Najdete v ní odpověď na základní otázky: "CO?", "PROČ?" a "JAK?". Jinak

řečeno - dozvíte se, co je to vlastně za akci, proč se do ní máte zapojit a jak by měla proběhnout.

Dost místa věnujeme tomu, proč by se měli skauti vůbec do humanitárních projektů zapojovat. Možná to leckomu z vás bude připadat zbytečné. Možná si budete myslet, že takovou samozřejmost není zapotřebí rozebírat. Obáváme se, že to není pravda. Nezapomínejte, že nestačí, když budete jenom cítit, že taková akce je nutná a správná. Vy to také musíte umět vysvětlit! A budete možná překvapeni, kolik to dá práce. Proto se snažíme vám v této příloze poskytnout dostatek podkladů. Z toho důvodu jsou některé články psány takovou formou, jakou je může vůdce nebo vůdkyně oddílu podat dětem. Nechceme tím nahrazovat výchovné působení vedoucích, chceme jim jenom jejich úkol ulehčit. Jedině tehdy, když děti ve skautských oddílech přijmou tuto akci za svou, splní i svůj výchovný úkol.

NĚKDE V EVROPĚ...

Říkáme, že jsme Evropané. Možná, že ještě ne úplně, že teprve klepeme na dveře té velké, mezinárodní pospolitosti. Zato každý večer, stejně tak, jako mnoho jiných Evropanů usedáme před blikající obrazovky. Šustíme pytlíkem chipsů nebo buráku a znuzeně sledujeme válečné zpravodajství. Proti akčním filmům se zde tak moc neděje. Muž za zídou kamsi střílí samopalem. Zbraň se škube a rachotí. Střely dopadají daleko. Kamera tam nedohlédne. Hořící dům. Věžák. Tak podobný škatulím na našich sdištích. Vesnice. Střecha s rozbitými taškami, vymlácená okna. Mrtví. Neosobní, rozplácle balíky šatstva. Podivné, snad groteskní pozice pod žhavým sluncem. Televizní štáb tady možná vyruší roj hodujících masařek, ale ze záznamu není ani cítit zápach, ani slyšet truchlení příbuzných. Jen tiché, neosobní zábery. Prostě - nuda.

V akčních filmech vidíš střelbu a projektily, jak se zaryvají do protivníkovy těla. Stříh a velký detail na znetvořený obličej, zpomalený pád. To je něco! Ne nějaká trapná válka. Kde

vůbec? Afghánistán, Irák, Arménie, Karabach, Kambodža...?

Ne - jsme v Evropě.

Ano, v EVROPĚ. Pár stovek kilometrů od našich hranic. JUGOSLÁVIE. Místa, kam jsme jezdili na dovolenou. Úzké uličky přímořských městeček, večery na pobřeží, rybářské čluny, crno vino, slunce a klid.

To vše bylo.

Teď jsou zde rozbořené domy a lidé s veškerým majetkem v jedné igelitové tašce. Je zde válka se vším, co k ní patří, a hlavně - s obyčejnými lidmi, kteří na ní nejvíce doplácejí.

Říkáme, že jsme Evropané. Chceme se stát členy té velké, mezinárodní pospolitosti. Přestaňme už konečně sedět před televizí. Pojďme pomoci těm, co pomoc potřebují. Tam, za řekami Drinou, Sávou a Neretvou čekají na pomoc tisíce a statisíce hladových, zbídačených a umírajících lidí. Nemůžeme pomoci všem. Můžeme se ale stát malou částí velkého proudu lidské solidarity a ten už zmůže hodně. Dokažme, že my všichni, celé naše hnutí jsme připraveni těm i duším pomáhat bližním tak, jak nás zavazuje skautský slib!

CO UDĚLAT?

Pomoci lidem, kteří naši pomoc potřebují! Dnes jsou to oběti války v bývalé Jugoslávii, zitra to možná bude zas někdo jiný. Shromáždíme co nejvíce prostředků a dopravme co nejdříve naši pomoc na postižená místa.

Poslání celé akce ale vidíme nejen v pomoci lidem. Za podstatné považujeme i využití celé akce ve výchově našich skautů a skautek. A rovněž ve vypracování metodiky a ověření postupů pro pořádání takových akcí. Věříme totiž, že pro-

jekty tohoto druhu mají své nezastupitelné místo ve skautském programu. Přesto ale takovou akci pořádáme v celostátním měřítku poprvé. Musíme se tedy snažit zachytit co nejvíce zkušeností a poznatků tak, aby příště byla naše pomoc rychlejší a účinnější, než jak se nám to povede napoprvé.

V současné době vedeme řadu jednání, mimo jiné i s organizacemi, které mají s humanitární pomocí mnohem větší zkušenosti než my. Z těchto zkušeností jednoznačně vyplývají následující zásady:

- 1) Co největší část pomoci shromáždít v **peněžní formě**, umožňuje to velmi pružně a účinně reagovat na okamžitou situaci v postižených oblastech.
- 2) U materiální pomoci jednoznačně **přednostnit kvalitu před kvantitou** - největším problémem je totiž zpracování, doprava a skladování materiálu. Soustředit se na takový materiál, u kterého není výhodnější přímý nákup.

Věříme pevně ve spolupráci celého hnutí. Jsme přesvědčeni, že organizace, která má více, než 80 000 členů, dokáže

shromáždit pomoc alespoň v hodnotě **půl milionu** korun. To je stále ještě méně, než deset korun na člena. Věříme ale, že dobré oddíly tento průměr na jednoho člena mnohonásobně překročí. Vždyť třeba jen jedno jediné skautské středisko z Prahy dokázalo za jeden víkend shromáždit a odeslat na konto Míša více než 4 000 korun. A podobných kladných příkladů je více. Dokažme tedy nyní, že jsme připraveni v duchu skautské slibu a zákona pomoci i jako celek.

JAK POMÁHAT

Největším problémem celé pomoci je doprava. V zemi, kde zuřil válka, neexistují bezpečné a jisté cesty. V USA i v Evropě je shromážděno mnoho materiálu, kterou se nedaří do postižených oblastí dopravit. Má-li naše pomoc být účinná, musíme se snažit, aby pomoc byla **co nejhodnotnější**, přednost tedy má **kvalita před**

kvantitou. Není zas až tak těžké "něco" sesbírat. Je mnohem těžší, ale také mnohem užitečnější shromáždit to, co lidé v postižených oblastech opravdu **potřebují**. A co tedy potřebují? Ochranu před hladem, nemocemi a zimou. Pokusíme se tedy dopravit jim **potravinu, léky, zimní teplé oblečení, hygienické potřeby**. Co z toho má smysl sbírat a co je lepší koupit? Když se nad tím zamyslíte, snadno přijdete na to, že nemá smysl sbírat potraviny a léky. Obojí musí lidé platit - a s daní, obchodní přírážkou atd. U sebraných potravin a léků je také velmi obtížné zajistit vhodné rozřídění a zabalení. Navíc přísné předpisy pro převoz takových věcí přes hranice situaci dále komplikují. Proto je vhodnější sesbírat **peníze** a za ně potraviny a léky nakoupit **centrálně**. Vyjde to laciněji (například potraviny lze kupovat ve velkoobchodě), odpadnou problémy se shromažďová-

ním a skladováním u nás. Není problém opatřit příslušné certifikáty pro vývoz. Proto: **potravinu a léky nesbírejte!** Snažte se především vybrat **co nejvíce peněz** - za ty můžeme nakoupit cokoliv. Jaké věci tedy budeme sbírat? Takové, jejichž nákup by vyšel neúměrně drahé a které je možno získat sice starší, ale ještě pořád kvalitní a dobré. Což jsou věci trvalé, které nemají spotřební charakter. Především tedy **teplé zimní oblečení a zimní obuv**. Hlavně oblečení a obuv pro děti, ale samozřejmě i pro dospělé. Je ovšem zapotřebí shromážďovat věci kvalitní, nepotrhané a **čisté**. To platí i o dalším materiálu, který budeme sbírat: **pokrývky, spací pytle, ložní prádlo**.

Trochu odlišná je skladba věcí, které jsou zapotřebí v uprchlických táborech na našem území. Proto věnujeme tomuto problému samostatný článek.

UPRCHLICKÉ TÁBORY U NÁS

Tisíce obyvatel z postižených oblastí, děti, ženy, staří lidé prchají ze svých domovů a hledají prozatímní útočiště ve všech civilizovaných zemích světa. Můžeme být hrdí na to, že mezi jinými i u nás. Celá dlouhá desetiletí museli lidé utíkat z Československa, dnes naopak my nabízíme noví - být možná jen dočasný - domov lidem, kteří přišli o všechno. Jenomže domov - to přeci není jenom střecha nad hlavou a teplé jídlo dvakrát denně.

Zkuste se upamatovat na poslední dovolenou s rodiči! Našlapané auto, nařukovačky, opalovací krém, na zahrádce surfovací prkno, stan, někde uvnitř páčky na líný tenis, potápěčské brýle a ploutve, hromada oblečení, tašky, průvodce, mapy, konzervy a knížky a rádio a kazeťák a věci a věci a věci....

Do uprchlického autobusu se vejde jedna, dvě tašky s věcmi ne na čtrnáct dní, ale možná už napořád. A uprchlický tábor, to není kemp, to jsou lepší kasárna. Píše se, že "standardní péči o uprchlíky zajišťuje hostitelský stát". Ano, je zde teplo, postele, třikrát denně jídlo a mezi tím - prázdnota.

Není co číst, děti zlobí - nemají si s čím hrát, rádio vysílá v cizí řeči, šachy, nebo karty - kdepak. A dny se vlečou jeden za druhým, - snídaně, oběd, večeře a mezi tím.... prázdnota. Zkusme ji naplnit!

Uprchlické tábory na našem území potřebují to, co nemůže zajistit státní péče. Pomozme naplnit prázdný čas dětí i dospělých. Co sbírat?

- hračky pro děti
- společenské hry pro dospělé
- potřeby na malování pro děti (papír a tužky a pastelky)
- pletací potřeby a vlnu pro maminky
- sportovní potřeby (boby, sáně, tenisáky, hokejky, míč)
- zimní boty

Zkuste si představit, jak jste zavřeni ve škole v přírodě, z níž nemůžete ven a máte na sobě jen to, v čem jste přijeli. Určitě vás napadnou další možnosti jak našim hostům pomoci.

JAK SBÍRAT

Jakým způsobem shromáždit potřebnou pomoc? Věříme, že sami budete mít řadu nápadů, pomoci nichž nasbíráte co nejvíce peněz a materiálu. Každý oddíl snad vymyslí nějaké originální metody, v nichž využije zkušenost se svým bezprostředním okolím, s krajem, v němž pracuje. Přesto ale jistě dvě metody zůstanou základem a každý oddíl by je měl použít. Jsou to **sbírka mezi skauty a jejich rodinami** a **veřejná sbírka**.

Sbírkou mezi skauty a jejich rodinami máme na mysli to, co skauti přinesou svého, nebo od svých rodičů a dalších příbuzných. Důležité je ale dětem vysvětlit, jak se mají na své rodiče obrátit. Hrozí totiž nebezpečí, že mnozí rodiče si vzpo-

menou na "Fond Solidarity" a podobné bezedné studny na peníze, které žáci do školy povinně nosili. ("Mami, potřebuju pětku na pionýry na Kubě, učitelka řekla, že kdo to nepřinese, tak nepude příští týden do kina a bude se to říkat veřejně na příštím rodičáku...") Zásadou by mělo být, že skaut se obrátí na své rodiče se žádostí o příspěvek teprve poté, **co sám něčím přispěje!** Ať se například nejprve vzdá svého týdenního kapesného a oblibené hračky pro děti postižené válkou. Pak bude mít jeho prosba k rodičům, aby se také připojili, zcela jinou váhu. O výchovném dopadu ani nemluvě.

Sbírka ve skautských rodinách je jistě organizačně nejjednodušší. Od vůdce vyžaduje jen, aby podrobně dětem vysvětlil pravidla - co mají sbírat, co mají

samy udělat, s čím se obrátit na rodiče. Proto věříme, že každý oddíl takovou akci uskuteční.

Každý oddíl by se ale měl pokusit i o mnohem náročnější věc - o nějakou formu **veřejné sbírky**. Tím míníme jakoukoliv akci, jejímž účelem je shromáždit peníze a materiál od cizích lidí. I když taková akce je mnohonásobně náročnější, přesto věříme, že dobré oddíly a střediska se o to pokusí. Výsledek totiž může také mnohonásobně překročit to, co se vám podaří nasbírat jen v rodinách skautů.

Na uskutečnění veřejné sbírky je zapotřebí mít **nápady**, jak lidi zaujmout, jak je přesvědčit, že akce, kterou pořádáme je správná a že by se do ní měli svým příspěvkem zapojit. Jednou z nejpodstatněj-

ších věcí je přitom **důvěryhodnost**. Lidé musí uvěřit, že věci a zejména peníze, které nám svěří, se dostanou na správné místo a do správných rukou. Pokud se vám toto podaří, máte skoro vyhráno - většina lidí je totiž v zásadě ochotna pomoci, jenom to nesmí být komu pracné. A co je lehčí, než světit svou dvacetikorunu skautům, kteří mě o ní přijdou požádat až do domu?

Tím se také dostáváme k nejjednoduššímu typu veřejné sbírky. Skauti při ní obcházejí domy ve svém okolí, všude zazvoní, slušně pozdraví, omluví se, že vyrušují a zdvořile vysvětlí svou prosbu. Popíší co nejlépe účel celé akce a požádají o příspěvek - peníze a případně i nějaké věci (podrobně vysvětlí jaké). V případě, že budou vyslyšeni, **zdvořile** **poděkují** tak, jako kdyby ty věci byly pro ně samotné a **vystaví potvrzení** o převzetí daru. Pokud budou odmítnuti, pak se **zdvořile rozloučí** a zkusí to vedle. Je zapotřebí dětem velmi pečlivě vysvětlit, že nikdo není povinen jim cokoliv dát a nesmí se proto urážet, když odejdou s nepořízenou. Ani jim to nesmí vzít chuť do další akce.

Je vhodné, když se při takové akci bude pohybovat vždy celá družina pohromadě. I když většinu jednání asi povede radce a starší, zkušenější členové, pro ty menší to bude vynikající škola. Ale je možné, že naopak právě mezi nováčky se najde někdo, kdo dokáže svou pohotovost, su-

dopisem se pak radce během celé akce komukoliv prokáže.

CO S NASBÍRANOU POMOCÍ

Nemyslete si, že až se vám podaří ze širokého okolí sesbírat peníze a věci, budete mít po starostech. Naopak - zejména zpracování sesbíraných věcí vám asi dá více práce, než jejich získání. Věci totiž musí být co nejlépe připraveny pro skladování a přepravu.

Co to znamená? Především všechny věci musí být **čisté**. Při sbírce v rodinách skautů je nejlepší dohodnout, že každý přinese věci již vyprané, případně vyžehlené, zabalené a označené. Při veřejné sbírce však něco takového očekávat nemůžete. Povinnost vyprat, vyčistit, opravit a vůbec zpracovat shromážděné věci je na vás. Rozvažte, co bude pro vás výhodnější - jestli dát každému členu oddílu několik věcí na starost nebo nakoupit prací prášky a na jednu sobotu se nastěhovat někam do prádelny. Nebo možná vymyslíte jiné řešení - třeba se vám podaří získat místní prádelnu či čistírnu jako sponzora. Věci, které nejdou prát, musíte odnést do čistírny (a vyčištění zaplatit - v nejhorším z nasbíraných peněz). Proto se ve vlastním zájmu snažte sbírat věci, které jdou vyprat. Je to samozřejmě výhodnější i pro jejich použití v postižených oblastech. Věci,

psát anglicky. Obal **zajistěte** tak, aby se nemohl sám rozbít (kouskem lepicí pásky). Oblečení a obuv potom zabalte do větších pytlů - igelitových nebo papírových. Věci, které se mohou rozbít (například hračky), zabalte tak, aby se při přepravě nepoškodily. Hodí se k tomu například lepenkové krabice.

Nezapomínejte si předem rozmyslet, kde budete věci až do odvezení skladovat. Musí to být místo suché a čisté, musíte se vyvarovat myši, molů a dalších škůdců. Nepodceňte tento problém a neřešte ho teprve až tváří v tvář hromadě věcí, kterou nebudete mít kam dát.

DOPRAVA VĚCÍ

Věci, které se vám podaří získat a zpracovat, musíte i dopravit někam, kde je budeme moci převzít. V optimálním případě až do **Prahy**, odkud se povezu do postižených oblastí a kde jsme zřídili centrální sklad. V takovém případě se spojte přímo se štábem akce:

Iva Macková

TiF/Fax: (02) 22 82 85

Zavolat musíte **alespoň 4 dny předem**, tedy čtyři pracovní dny před tím, než budete chtít věci přivést. Je to proto, že sklad je v hladeném prostoru a převzetí je zapotřebí s dostatečným předstihem zajistit.

Pokud není ve vašich silách dopravit věci až do Prahy, můžete je předat v Ostravě nebo v Brně, kde městské rady Junáka přislíbily věci shromáždit a odkud je odvezeme do Prahy. Kontaktujte v takovém případě příslušnou městskou radu **alespoň 3 dny předem**. Spojení:

Ostrava: tel. (069) 236 987

každý den od 10:00 do 17:00

Brno: tel. (05) 27 444

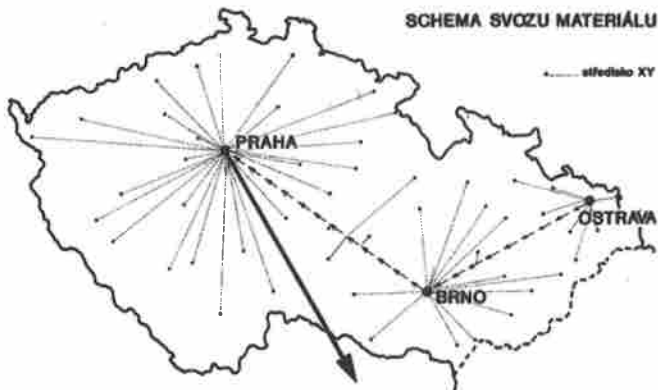
úterý a čtvrtek 15:30 až 17:00

Na těchto třech místech (Praha, Brno, Ostrava) můžete předávat materiál během **druhé poloviny listopadu**, tedy od 16.11. do 30.11. Ne dříve a ne později. Dopravu věcí zkoordinujte v rámci středsé nebo i okresu. Vyjde to tak jistě levněji. V krajním případě na uhrazení nákladů na dopravu věcí můžete použít část vybraných peněz. Pokuste se ale objevit i jiné cesty - hledejte zejména místní sponzory. Je možné, že některý z místních (nebo okresních) dopravců bude ochoten vám pomoci a odveze vám věci zadarmo, nebo alespoň s výraznou slevou.

PENÍZE

Již bylo řečeno, že bude nejlepší, když co největší část pomoci shromáždíte v peněžní podobě. Odpadnou vám starosti se skladováním a dopravou.

Na druhou stranu má zacházení s penězi svá pevná pravidla, která není možno porušovat. **Na každý přijatý finanční dar musíte vystavit potvrzení**. Použijte k tomu pokladní bloky nebo příjmové doklady (používáte je asi pro vybrání příspěvků). Pokud se vám nepodaří je včas opatřit, můžete si v nejhorším případě potvrzení vyhotovit sami a namnožit. Každá povzrženka musí být opatřena razítkem střediska nebo oddílu a **podpísem** toho, kdo částku přijal. Od každé povzrženky je také třeba mít kopii. Pokud budete někde vybrat peníze do postavené kasičky, pak ji předem zapečete (stačí k tomu papírová páska a razítko). Při otevření by mělo být vždy více lidí,

verenitou a přesvědčivostí zastínit starší bratry či sestry. Než se ale družina vydá "do terénu", měla by si pečlivě rozmyslet, jak bude postupovat a rozdělit si úkoly. Vůdce či vůdkyně by se měli přesvědčit, že dělá jsou dobře připravené. Nebude na škodu, sehrát si předem v klubovně několik scének, při kterých vůdce (nebo i někdo ze skautů) bude představovat cizího člověka. Taková generálka nanečisto může být jednak velmi zábavná a jednak může ušetřit později řadu trapných situací.

Bude vhodné, když vůdce či vůdkyně dají každé družině s sebou **"doporučující dopis"**, ve kterém bude stručně popsána celá akce, její cíl a zformulována prosba veřejnosti o podporu. Dopis musí obsahovat **spojení** na vůdce nebo vůdkyni oddílu, být jím či jí **podepsán** a opatřen **razítkem** oddílu nebo střediska. Tímto

u kterých je to možné, **vyžehlete**. Mimo jiné i proto, že pak zaberou méně místa. Boty vyčistěte a nakrémujte. Je-li to nutné, vyměňte u nich tkaničky.

Pokud je to nutné, pak věci i **opravte**. Kde si na to netroufnete, berte jen takové věci, které opravu nepotřebují. (Tady budou asi ve výhodě divčí oddíly.) Každou věc **zvlášť zabalte** do nepromokavého průhledného obalu - tedy nejspíše do tenkého igelitového nebo mikroténového sáčku či pytle. Pamatujte ale, že obal nesmí zabrat příliš mnoho místa. Pod obal umístěte **lísteček s označením věci**. Ten musí obsahovat: **popis věci** (sve-tr, zimní boty...) a **velikost**. Popis uveďte **dvojazyčně: česky a anglicky** - se slovníkem to jistě zvládnete. Na lísteček můžete z druhé strany napsat i krátký pozdrav, který udělá radost tomu, kdo váš dárek dostane. I tady asi bude nejlepší

měli by peníze společně přepočítat a napsat o tom krátký zápis. Všechny tyto částky musí projít hospodařením střediska. Jako příjmové doklady použijete právě potvrzenky, jako výdajový doklad vám pak bude sloužit ústřížek složenky, kterým pošlete peníze na centrální konto. Vzhledem k problémům, které v současné době s otevíráním a vedením účtů jsou, se do této chvíle nepodařilo zajistit zvláštní účet. Bude zřízen během listopadu a během druhé polky listopadu pošleme na střediska pokyn, jak přesně s nasbíráním peněz naložit. Pokusíme se vám poslat i vyplněnou složenkou k účtu. Pokud budete z vybraných peněz platit i nějaké jiné výdaje s akcí přímo spojené,

nezapomeňte je zanést do hospodaření střediska včetně příslušných dokladů. Pevně doufáme, že jsme vás neodradili těmito ne zcela jednoduchými pokyny, ale jistě chápete, že při zacházení s hotovými penězi je zapotřebí zachovávat maximální možnou korektnost. Vždyť jakákoliv pochybnost ze strany veřejnosti může zmařit naše úsilí nejen teď, ale i v budoucnosti. Proto ani na okamžik nezapomínejte, že celá akce musí proběhnout tak, aby nikdy nikdo nezapochyboval o tom, že vybrané věci a peníze se skutečně dostanou do rukou těm, kterým jsou určeny. Tedy lidem trpícím na následky války, živelné katastrofy, lidem bez domovů, lidem kteří

ztrácejí naději a víru ve svou budoucnost. Nezapomeňte ani na okamžik, že jakýkoliv malér, při němž by vzniklo podezření ze zpronevěry získaných prostředků poškodí nenapravitelně nejenom akci, ale i celé hnutí. Proto ostražitě předcházejte všem případným nedorozuměním, pečlivě všechny dary zaznamenávejte, s penězi zacházejte tak, jak se s penězi zacházet má. Nezapomínejte, že i omyl může někdo (jestliže chce) interpretovat jako zlý úmysl. Tím vším se nenechte odradit - jde jenom o to, rozmyslet si pečlivě každý krok a odhadovat jeho důsledky.

NÁMĚTY K INSPIRACI

I když se snažíme nabídnout vám nějaké náměty, jak získávat pomoc, nechceme ani nemůžeme tím nahradit tvořivou fantazii skautských činovníků, vůdků a vůdců oddílů a v neposlední řadě i samotných dětí. Přemýšlejte, hledejte co nejúčinnější formy, shromažďujte nápady. Vyhraďte si také na celou akci čas v **programech** oddílů a středisek. Optimální termín pro pořádání zvláštních oddílových a střediskových akcí je zhruba kolem poloviny listopadu. Dohodněte se v rámci okresů a středisek, kde bude kdo působit - snažte se pokrýt co nejvíce přírodních zdrojů, nekřížte přitom svou činnost.

A. Jak informovat veřejnost

Vylepte letáčky na frekventovaných místech (např. oddílové vývěsky, plakátovací plochy, hromadné dopravní prostředky) tak, aby snadno upoutaly pozornost kolemjdoucích; nezapomeňte, že je nutno zajistit legálnost vylepení. Pokuste se informace o akci "ZACHRÁNĚ ŽIVOTY PÁSTÍCH SKAUTŮ" a hlavně o vašich místních aktivitách uveřejnit v lokálních sdělovacích prostředcích.

Šířte povědomí o akci mezi svými přáteli a nabádejte je k témuž.

B. Jak získat peníze

Možná sami znáte mnoho způsobů, jak si oddíl může vydělat peníze. Snažte se zapojit pokud možno všechny věkové skupiny. Zde je jen několik námětů pro vaši činnost:

Uspořádejte ve vaší obci pouliční koncert spojený se sbírkou peněz "do klobouku". Kontaktujte se s nějakou známou hudební skupinou; na jejím koncertě v místním klubu umístíte schránku na finanční příspěvky publika; požádejte vystupující, aby upozornili na její přítomnost.

Na nejnavštěvovanějších místech vaší obce umístíte schránku na peněžní dary, hlídejte je, zajistíte je proti odcizení; v blízkosti umístíte plakáty s textem objašňujícím účel celé akce (nejlépe v několika jazycích); s konstrukcí schránky si jistě snadno poradíte (například skleněná "akvária").

Zřídte také "mobilní" schránky, s nimiž mohou družiny obcházet domy, školy (střední a vysoké), průmyslové podniky a jiné instituce; oddíly z pohraničí mohou schránky umístit na hraničních přechodech.

bé, jež se potýká se zoufalým nedostatkem dárců.

Pátéjte po místních sponzorech, kteří by byli ochotni přispět určitou částkou na vaše konkrétní akce (oprava materiálu, skladovací prostory aj.), nebo přímo na centrální konto pomoci.

Práce všeho druhu (např. hrabání listů, prodej pohledů) za finanční odměnu.

Uspořádejte benefiční divadelní představení, maňáskové nebo loutkové divadlo, prodej dětských kreseb, akademii, pouť - co umíte a dokážete.

Uspořádejte knižní trh ve spolupráci s místním knihkupectvím; můžete se domluvit s některým spisovatelem na autogramiádě; knihkupectví si zvýší obrát a udělá si reklamu, zatímco vy získáte provizi za pomoc při prodeji.

NEZAPOMEŇTE

Najděte vhodné místo, kde by váš oddíl mohl shromažďovat sbírky oblečení, bot atd.

Zajistěte dopředu transport sebraných věcí na shromaždiště v Ostravě, Brně nebo v Praze.

Určete stálou službu, pracovní síly na třídění a balení materiálu.

Informujte veřejnost; vyvěste plakáty s uvedením adresy, "otvírací doby" vašeho

Zaměřte se na cizince, neboť ti jsou na podobné charitativní akce zvyklí a většinou se nezdráhají pomoci (zkuste tedy hotely, prodejny starožitností nebo suvenýrů, musea, galerie...).

Dospělí členové vašeho oddílu mohou jednorázově darovat svoji krev a příspěvek za dárcovství (podle množství odebrané krve) věnovat na konto akce; pomohou tak zároveň naší transfúzní služ-

shromažďovacího centra a informací o sbíraných věcech.

Jednoznačně preferujte kvalitu nad kvantitou, vybírejte jen čisté, plně funkční věci. Toto zdůrazněte i ve svých výzvách spoluobčanům.

Na provozování některých činností (např. při záběru veřejného prostranství) je potřeba souhlasu příslušných úřadů (okresní resp. místní úřad) nebo vlastníka.

KOŘENY UTRPENÍ

Pokusme se pohlédnout ke kořenům nevyhlášené, ale o to horší války, která zuří na území bývalé Jugoslávie. Východní Evropou prochází neviditelná, nesmírně stará hranice zformovaná před více jak půldruhým tisíciletím - tehdy hranice mezi říší římskou a byzantskou. Jde zároveň o dělicí čáru mezi lidskými kulturami, reprezentovanými náboženstvím katolickým, pravoslavným a islámem. Toto staré rozhraní se neohlíží na dnešní hranice a prochází i řadou současných států, především bývalou Jugoslávií a dnešní Bosnou a Hercegovinou. Zde se vyhrtyly problémy všech postkomunistických zemí - sociální napětí, které přišlo s transformací ekonomiky. Historické a kulturní odlišnosti a jejich zneužití k umělému vytváření národnostního problému. Nízká životní úroveň a stupeň vzdělání, nízká kultura jednání a vzájemných vztahů - to vše vytváří z národnostních vztahů výbušninu v rukou politických extrémistů.

Náboženské spory mezi katolickým Chorvatskem a pravoslavným Srbskem se počítají už na stovky let. Také jiné konflikty, ať už společenské, ekonomické nebo politické předcházely zrodu společného Jugoslávského království. To vzniklo po 1. světové válce na troskách Rakousko-Uherska. Tyto sváry se v meziválečném období nijak neutlumily. Naopak, po německé okupaci vyústily ve válečných letech 1941-45 do bratrovražedného boje, kdy proti sobě stál snad každý proti každému. Největších krutostí se dopouštěly polovojenské jednotky formálně samostatného Chorvatska - Ustašovci a jim podobné oddíly srbských Četníků. Není běžné známo, že z 1.600.000 jugoslávských obětí druhé světové války jich v boji proti okupantům zahynulo jen asi 400 tisíc. Další 200 tisíc má na svědomí občanská válka, hlavně žen, dětí, starých a nemoc-

ných. A zbytek padá na vrub komunistům, kteří ve snaze zavést v zemi svůj "spravedlivý" pořádek, stačili v druhé polovině roku 1945 zmasakrovat rovný milión svých odpůrců. Skutečných i domnělých.

Poválečný vývoj je spojen s osobností presidenta Josipa Broze Tita. Chorvat s českými předky se dokázal rozejít se Sovětským svazem, zapojit do hnutí nezávislých zemí, navázat styky se západem. Dokázal udržet pohromadě tak hospodářsky, politicky i kulturně nesourody celek, jakým Jugoslávie bezesporu byla. Zemřel v roce 1980. Systém kolektivního vedení a rotujících presidentů zpočátku fungoval. Narůstající konflikty však umocnilo politické tání v Evropě.

Ekonomicky nejzdatnější republiky, Slovinsko a Chorvatsko začaly žádat více autonomie pro řízení vlastních států. Ve volbách zde, na rozdíl od pro-komunistického Srbska, zvítězily demokratické síly. Srbsko reagovalo naprosto odmítavě. Pod vlivem historických zkušeností se v Slovinsku i Chorvatsku dostali do popředí radikálové, žádající absolutní samostatnost. Ve vyhlášených referendech prokázalo obyvatelstvo přesvědčivým způsobem svou vůli po nezávislosti.

Skončilo období kompromisů. Slovinsko i Chorvatsko vyhlásily 25. června 1991 svou nezávislost. Na svém území převzaly moc do vlastních rukou, nadřadily vlastní zákony nad federální. Zbytek federace, kde mělo hlavní slovo Srbsko, odpověděl vojenskou operací.

Pro Slovinsku byla namířena akce s názvem Hradba. V časných ranních hodinách 3. července vyrazily jednotky federální armády, čtvrté nejsilnější armády v Evropě ze svých kasáren. Měly obsadit všechny důležité cíle a hlavně hranice s Rakouskem. Proti nim stálo několik set policistů, lehce vyzbrojených a nezkušených domobránců - zbytek národa. Slovinci do krajnosti využili charakteru své hornaté země pro odpor. Po řadě

krvavých střetů s desítkami a stovkami mrtvých se armáda stáhla do kasáren a uzavřela se Slovinci příměří. Dnes se již Slovinsko z vlivu federace vymanilo, má vlastní zákony, armádu a peníze. Na jeho území nejsou cizí vojáci.

Chorvatská část vojenských operací dostala název Rozhoupaná země a začala 7. července. Federální jednotky opět vyrazily z kasáren. A tak začala válka. Válka se všim všudy. S tankovými útoky, leteckým bombardováním, partyzánskou válkou v týle a nekonečným utrpením civilistů. Síly stojící proti sobě byly nerosvratelné. Na jedné straně Chorvatsko s tepre se tvořící gardou a nepočatými policejními jednotkami, na straně druhé Srbsko se zástupy zfanatizovaných dobrovolníků podporovaných regulérní armádou. Přesto se však v zimních měsících podařilo frontu stabilizovat. Třetina země se však ocitla pod srbskou okupací, ztráty jenom na chorvatské straně dosáhly asi 10 tisíc mrtvých, 30 tisíc raněných a v zemi zůstaly miliardové škody.

Organizace spojených národů přijala v lednu 1992 Slovinsko a Chorvatsko za své členy a uvalila embargo na obchod se zbytkem Jugoslávie, tedy Srbskem a Černou Horou.

Bosna a Hercegovina podporovala zpočátku vojenské úsilí federální - srbské - armády. Leč i zde bylo vyhlášeno demokratické referendum. Jeho výsledek byl jednoznačný - osa-

mostatně. Srbská menšina ho však odmítla přijmout. Rovněž zde začaly vojenské operace. Republika je obklíčena srbskými jednotkami ze severu, západu i východu. Spojení s ní je přerušeno až na jedinou cestu od jihu. Dostala název Cesta života. Tudy proudí materiální pomoc do bojujícího Sarajeva a ještě dál. Není to žádná dálnice. To obří buldozery Caterpillar provaly cestu přes dva horské hřbety, vinoucí se po úbočí hor. Cestu, po níž by naši lesáci asi odmítli svázat dřevo. Jedou po nich kolony automobilů - už ne kamiónů, ale terénních vozů. Vezou humanitární pomoc obyvatelstvu. Tam, kde se už rok bojuje, nemá kdo sklídit obilí. Jak se ukazuje v posledních dnech, nejsou bosenské síly natolik silné, aby se dokázaly samy ubránit před srbskou armádou. Ta chce ještě před podzimními dešti dobýt co nejvýhodnější pozice, aby bylo možné hladem a zimou přinutit obklíčena města ke kapitulaci. Válka v Bosně si vyžádala nejméně sto tisíc životů a mezi nimi téměř deset tisíc dětí. Jedinou nadějí bosenských Muslimů je intervence islámských zemí. Ta by však pohřbila naděje presidenta Izetbegoviče, naděje na demokratickou budoucnost své země. Blíží se zima a podle prognózy OSN je vážné nebezpečí, že pokud se boje nezmírní, nebo nepřijde skutečně účinná pomoc, nepřežije zimní měsíce v Bosně 100 až 400 tisíc lidí...

ZÁVĚREM JEŠTĚ JEDNOU A.B.SVOJSÍK:

Poprvé na skautské službě. Nevídné pohledy kolemjdoucích a drsná slova proti pouliční žebrotě i proti skautům, ačkoli právě skauti nikdy nesbírají pro sebe, ba ani pro své chudé druhy. Snad k ničemu na světě není třeba tolik duševní síly!

Je po službě. "Bratře vůdče, je třeba, aby skauti konali také takovéto trapné služby?"

"Hlavu i srdce většiny lidí ohlušují denní problémy, proto nevidí bída a zla, neuvědomují si svých pochybností, jiní jich nekonají, nebo se ostýchají, neodhodlají se k činu. Jako přemůžeš nemilý pocit a skočíš do ledové vody, tak se musíš učit přemáhat ostych, jinak mnohý významný skutek tvého života nebyl by vykonán. I ta pouliční služba je důležitým článkem skautské služby pro celý tvůj budoucí život."

A. B. Svojsík, časopis Skaut-Junák v roce 1934

Přejeme vám hodně úspěchů ve skautské službě. V Praze, 21. října 1992 - zvláštní skautská družina, pověřená koordinací akce:

Petr Blahuš - Paf, Marie Kůsová (NDK), Iva Macková (NDK), Jan Příbyl - Čik, Michala Rocmanová - Káča (časopis Skauting), Tomáš Řehák - Špalek (NChK), Ladislav Tintěra - Hombre

POZOR!POZOR!POZOR!POZOR!POZOR!POZOR!POZOR!POZOR!POZOR!

Nakladatelství NIBOWAKA, Brno Vám nabízí

v edici "SKAUT": **Tomáš Krupička: RÁDCOVSKÝ KURS aneb Příručka pro rádce**

Tato desetidílná, perokresbami originálně ilustrovaná publikace je příručkou pro všechny věkové kategorie členů skautského hnutí v Československu. Může z ní hodnotně čerpat jak skaut či rádce, tak i sám vůdce. Její autor je skautský vůdce a absolvent lesní školy. V současné době vede skautský a roverský oddíl v Brně. Na konci každého dílu je rozvedeno jedno zvláštní téma, které uvádíme v závorce, a program na jeden měsíc dopředu. Publikace je psána formou rozhovoru, tedy formou, která podle statistik mladého čtenáře nejvíce upoutá. Obsahuje vše od idey a cíle skautingu až po tábornické dovednosti. Posuďte sami.

1. díl: BÝT OPRAVDOVÝ SKAUT, TO NENÍ JEN TAK

Tento první díl ukazuje, co je skauting, jaká je jeho idea a cíl. Pomůže mladému rádci či skautu usměrnit jeho myšlenky k podstatě skautingu. Hlavní vzory a prameny skautingu, zákon, slib, heslo, pozdravy jsou ostatní náplní tohoto dílu. (V závěru publikace je praktická pomůcka: Vedení skautského a rádcovského deníku.) Program družiny na březen.

1. vydání vyjde v únoru 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

2. díl: UŽ TO VÍM

Začátek navazuje na předešlý díl a dál se zabývá metodikou jednání, motivací a reakcí na jednání druhých. Dá se tedy říci, že připravuje jedince na to, co by se stalo, kdyby... (Nebezpečí číhá na každém tvém kroku). Program družiny na duben.

1. vydání vyjde v březnu 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

3. díl: JEDEME NA VÝPRAVU

Sám název prozrazuje, že tato část se bude zabývat výpravami skautské družiny či oddílu, způsobem jejího plánování a činiteli, které mohou její průběh kladně i nepříznivě ovlivnit. (Hrozné nebezpečí drog v rukou mladého člověka). Program družiny na květen.

1. vydání vyjde v dubnu 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

4. díl: KOLIK SI MOHU DOVOLIT?

Každý má své sebevědomí a své požadavky. Je však nevyhnutelně nutné, aby skaut na všech místech věděl, co je v jeho silách a co může udělat, aby všem prospěl nebo alespoň neublížil. Zákon přírody je neporušitelný a i ona si jej tvrdě chrání svojí reakcí na zásah člověka, který by měl znát ekologické podmínky přírody, o nichž hovoří tento díl edice "SKAUT". (První pomoc). Program družiny na červen.

1. vydání vyjde v květnu 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

5. díl: DOBRÝ PROGRAM, A JAK NA TO

Družina i oddíl dokáž(í) fungovat především z tradice, ale tradice se utváří programem, který stojí za to! A o tom se již dočtete v této části Rádcovského kursu nejen pro rádce. (Šifry, i ty nejtajnější). Program družiny na září.

1. vydání vyjde v červnu 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

6. díl: VLČE SE NEBOJÍ...

A když se nebojí vlč, jak by se mohl bát skaut či rádce, který už leccos zná. Etika skautingu je jasná: SLOUŽIT NEJVYŠŠÍ PRAVDĚ A LÁSCĚ. (Tajemství čestné hry, aneb pojďme si skutečně hrát). Program družiny na říjen.

1. vydání vyjde v červenci 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

7. díl: SKAUT, TEN SI S PŘÍRODOU ROZUMÍ

Jak má skaut tábořit, o tom vypráví právě tento díl. Vždyť tomu, aby přírodě skutečně rozuměl a dovedl si jí vážit, se musí dlouho učit. A jak? Nechte se překvapit. (Survival aneb umění přežít v extrémních podmínkách). Program družiny na říjen.

1. vydání vyjde v srpnu 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

8. díl: SKAUTSKÉ DOVEDNOSTI, JAK JE NEZNÁŠ

Skautských dovedností, o kterých se hovoří víc než dost, je celá řada. Jsou však dovednosti, o kterých skautští vůdci, asi z vlastní neznalosti nebo z jiného skrytého důvodu, skoro nemluví. Ale o tom až uvnitř tohoto, osmého dílu. (Kdo jsem já?). Program družiny na listopad.

1. vydání vyjde v září 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

9. díl: ZABLOUDIL JSEM

I skaut někdy zapomene na své dobré vychování. Je-li dezorientován, těžko pak hledá ztracenou stopu svého skautského života. Je třeba, aby skaut věděl, že i jeho může něco podobného potkat. Věřím, že díky tomuto dílu, dokáže leckterý čelit i takovéto situaci. (Rodiče a jejich poslán). Program družiny na prosinec.

1. vydání vyjde v říjnu 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

10. díl: KAŽDÝ ČLOVĚK JE MŮJ PŘÍTEL

Závěrem se autor, jenž provázel skauta při jeho čtení skoro rok, na něj obrací s prosbou a přáním. Vytvř. Tento díl je přσίlibem. (Skauting ve světě a u nás). Program družiny na leden.

1. vydání vyjde v listopadu 1993
40 stran sešit. výt. 20 Kčs

POZOR! Každému předplatiteli této edice bude zasílána publikace SLOVA ZAKLADATELŮ jako prémie. Obsahuje citáty skautských významných osobností, které jistě vhodně vypomohou ve výchově našich skautů. A navíc budou z předplatitelů vylosováni vyherci, kteří obdrží tyto věcné ceny:

1. Soupravu GEMMA (batoč, stan a spacák)

2. Kopulový stan GEMMA

3. Pěřový spacák (khaki)

a dalších deset vyherců obdrží poukazy na odběr edice "VELKÁ KNIHA O SKAUTINGU" ZDARMA!

Svůj zájem o předplatění vyznačte v objednávce edice "SKAUT".

ZÁVAZNÁ OBJEDNÁVKA (pište čitelně)

Závazně objednávám označené zboží:

Edice "SKAUT"

Tomáš Krupička: RÁDCOVSKÝ KURS NEJEN PRO RÁDCE

1. díl: BÝT OPRAVDOVÝ SKAUT, TO NENÍ JEN TAKks

2. díl: UŽ TO VÍMks

3. díl: JEDEME NA VÝPRAVUks

4. díl: KOLIK SI MOHU DOVOLIT?ks

5. díl: DOBRÝ PROGRAM, A JAK NA TOks

6. díl: VLČE SE NEBOJÍ...ks

7. díl: SKAUT, TEN SI S PŘÍRODOU ROZUMÍks

8. díl: SKAUTSKÉ DOVEDNOSTI, JAK JE NEZNÁŠks

9. díl: ZABLOUDIL JSEMks

10. díl: KAŽDÝ ČLOVĚK JE MŮJ PŘÍTELks

*Edici "SKAUT" si žádám - nežádám předplatit

Publikace zašlete na adresu:

Jméno + příjmení (firma)

Ulice:

Město: PSČ

Pro organizace:

IČO: Bankovní spojení:

Telefon: Fax:

Čitelný podpis:

*Způsob platby:

• hotově

• dobírkou

• fakturou předem

• fakturou po dodání

(pouze registrované

firmy)

*Nehodící se škrtněte

Vyplněnou a podepsanou objednávku nám zašlete na adresu:

Nakladatelství NIBOWAKA, Tomáš Krupička, Bieblova 32, 613 00 Brno, Tel./fax: (05) 52 31 76

STŘÍBRÁK

Stříbrák je malý, chlupatý a něžný, na pohledení tak hebký, jako by byl z bavlnky a nebylo v něm kostí. Pouze gagátová zrcátka jeho očí jsou tvrdá jako skarabeové z černého skla.

Pouštím ho a on jde na louku a hledí vlny svou šamíčkou růžová, blankytná a žlutavá kvítečka, solva se jich dotýká. Volám ho mazlivě. Stříbráku! A on přibíhá ke mně veselešoučkým cupotem, který se podobá smíchu rozsypanému kouzelnou rolničkou. Žere, co mu dám. Chutnají mu mandle, muškátové hrozny, sladké jako nektar, tmavé fialové flíky s křišťálovými kapčkami medu...

Je něžný a mazlivý jako krouček, ba jako dávkátka... Ale stíný a pevný jako z kamene.

Když na něm jedu za nedělní oděhými utíkami vesnice, venkovaně, čistě a světečně oděni, se zastavují a hledí za ním:

"Helema se, drandí jak ocelové..."

Je z ocele. Z ocele a stříbra luny.

CESTA

Co listí napadalo dnes v noci, Stříbráku! Zdá se, že se stromy obrátily vzhůru nohama;

že mají korunu v půdě a kořeny ční k obloze, jako by do ní chtěli vyrůst. Pohled na tu oltí: podobá se lúci, holčičce cirkusových kejdlů, která rozpustí ohnivě víasy na koberec a zvedá semknuty své krásné jemné nohy.

Nyní, Stříbráku, ptáci z obnažených větví uvidí nás mezi zlatými listy, jako my jsme je viděli v zeleném listoví na jaře. V jakou chrasťovou táhlu modlitbu se proměnila dole ta něžná píseň, kterou dříve zpívaly listy tam nahoře.

Vidíš, Stříbráku, kraj, který je zcela zasypan suchými listy? Až se tudy budeme vracet příští neděli, neuvidíš ani jediný. Nevím, kde odumrou. Ptáci v svém jamím milování museli jim vyrazit tajemství krásného a tajemného umírání, které já ani ty, Stříbráku, nezažijeme...

Juan Ramón Jiménez, Stříbrák a já - Andaluscká elegie

NEBOJTE SE výtvarných drobností a ozdúbek z přírodního materiálu.

Nevíte si rady? Sežeňte si či vypůjčte knihy:

Miloš Zapletal: Kouzelné brýle, SNDK 1963

1000 malých dobrodružství, SNDK 1961

Miloš Zapletal, Jan Schmid: Objevy bez konce, MF 1967

Libor Hofman: Výtvarné hříčky, Albatros 1989

Lipnická prázdninová škola začala letos vydávat Metodické listy - sešity, které obsahují poznatky o práci s mládeží a s dospělými, návody k činnostem, hry a další inspirující materiály.

Celý 1. sešit je věnován přednáškám a textům člověka, který Lipnické škole mnoho dal - Dr. Václava Břicháčka k jeho životnímu jubileu (až s dvouletým zpožděním). Metodické listy lze objednat na adrese: P. Š. LIPNICE, p. o. box 280, Jindřichská 14, 111 21 Praha 1 nebo zakoupit v kanceláři LPŠ, Senovážné nám. 24, 1. patro. Stojí 10,- Kčs, zatím vyšel nultý a první sešit.

Brain = mozek; **storm** = bouře. Občasné brainstorming udělá dobře každé skupině, která si chce v pohodě pustit tvůrčí žílu. Kdykoliv při hře o překot přetřásáte návrhy, jak přenést finskou císařovnu suchou nohou přes peřeje, jaký program připravit na roverskou výpravu, nebo jakou taktiku nasadit v terénní hře, děláte vlastně **brainstorming**.

S tím vším je **brainstorming** na štrfu. Vede se mezi přáteli, spíš v menší skupině než větši, vede se v pohodě, kterou je nutno předem připravit, a účastníci se nesnaží jeden druhého nějak přetruhnout. Průběh je neformální a nevede nutně ani k cili ani k usnesení (i když o nejlépeších nápadech se později může vést diskuse). Při **brainstormingu** jde o to,

si pohov, šálek čaje), nebo rovnou skončit. Proto nelze předem určit, jak dlouho bude trvat. Je dobře si pro každý případ vyšetřit třeba i půl dne. Když však zhasne po hodině nebo po 15 minutách - budiž!

Brainstorming je od toho, aby se neustále produkovalo něco nového - je to v podstatě metoda, jak zkombinovat tvořivé myšlení s analytickým a získat co největší množství nových ideí, pohledů, vybočení. Jde o množství, ne o kvalitu (tu lze hodnotit jindy a jinde).

Joviš

KDYŽ SE V HLAVÁCH BLÝSKÁ NA ČASY

Brainstorming sice vypadá jako hra, ale často se k ní přistupuje v těch nejvážnějších situacích, když třeba bance nebo podniku hrozí finanční úpadek, nebo když firma musí přijít s novým produktem, aby mohla čelit konkurenci. Ale **brainstorming** může stejně dobře využít družina, když tápe po nápadech pro nový program nebo novou sérii tábořových her. Jak tedy na to? Základní rozdíl mezi diskusí a **brainstormingem** je tento: Diskuse směřuje k určitému cíli, její průběh je (nebo by měl být) formální, aby byla schopna přinést výsledky, a vstupy účastníků do diskuse se zapisují (nebo by se měly zapisovat). Diskuse končí usnesením k další věci.

pozastavit kritické myšlení - neuvádět vstupy, nevysvětlovat myšlenky, nechodit kolem horké kaše, neomlouvat se ("já bych řekl... ale nejsem žádný expert..."). Výrazy, které se přímo zakazují, jsou: jako, jaksi, jo?, ne?, takhle, prostě, jakolebo. Brzdí totiž přívál myšlenek. Jde o to, chrlit nápady rychle za sebou, až jsou na pohled sebebláznivější a co nejrychleji rozvíjet ty, které v nás probudí záchrnu odezvy - tedy jiného, dalšího nápadu. A zdá-li se nám některý nápad bláznivý, je dobře se mu zasmát. **Brainstorming** musí mít spád, ale nesmí se uměle protahovat. Jakmile se začnou myšlenky opakovat, jakmile se chodí dokola, musí se **brainstorming** buď přerušit (dát

A jak využít **brainstorming** v rádcovských, vůdcovských či LŠ kurzech?

- vytvořit malé skupinky účastníků vždy s jedním instruktorem
- všichni chrlí nápady na příslušné téma
- instruktor je zapisuje, nejlépe tlustým fixem na velký papír
- po 10 - 30 minutách, když se nápady už tolik nespou, učiní skupina závěr a zvolí si svého řečníka
- celý kurs - všechny skupiny - se sejdou a každý řečník přednese výsledky
- hlavní instruktor pozorně naslouchá a pak provede krátké shrnutí, případně doplní to, na co se zapomnělo, nebo naváže přednáškou

Foto převzato z publikace 75 years of Scouting

PORADNÍ SKÁLA - VELKÝ SNĚM

VELKÉ VYTÍ

Ti z vás, kteří četli Kiplingovi Knihy džunglí, si určitě vzpomenu na shromáždění smečky, které se konalo vždy jednou měsíčně při úplňku. Tehdy Šedý vlk a Rakša brali svá mláďata i Mauglího ke Skále porad.

Podobně se schází naše vlčata na Velkém sněmu (Velkém vytí) u PORADNÍ SKÁLY při významných dnech smečky a slavnostních příležitostech a obřadech smečky (např. slib vlčat, převod vlčat do

junáckého oddílu apod.). Velký sněm patří k tradicím vlčácké smečky.

Poradní skála je tvořena dvěma kruhy:

1. Kruhem skály

2. Kruhem poradním

Kruh skály: je tvořen nejvyšší skalkou (balvanem) nebo uskupením velkých kamenů. Uprostřed je umístěna totemová hůl smečky a kolem ní vlajky šestek.

Kruh poradní: je tvořen kameny - sedátký pro vlčata. Kruh má průměr 5 i více metrů - podle počtu vlčat ve smečce.

Když je na Poradní skále vše připraveno k Velkému sněmu (Velkému vytí) - je upevněna totemová hůl a vlajky šestek a vlčata zaujmou svá místa - stojí a očekávají příchod svého Akely. Velký sněm může začít

1) Když přichází Akela, přikrčí se vlčata do dřepu, ruce mezi kolena, prsty na obou rukou se dotýkají země (tato pozice se podobá sedu vlčat-štěňat).

2) Třikrát sborově zvolají: "HAÚÚÚ! HAÚÚÚ! HAÚÚÚ!"
3) Akela přistoupí ke Kruhu skály. Vlčata opakují volání: "HAÚÚÚ! HAÚÚÚ! HAÚÚÚ!"

Hned nato volají: "AKELO! NAŠÍ SNA-HOU NEJLEPŠÍ BUĎ ČINI!"

Při slově "ČIN" vyskočí do pozoru s oběma rukama ztýčenými k čapce. Ztýčené prsty jako vlčí slechy znamenají, že uši všech vlčat jsou připraveny vyslechnout Akelu.

4) Akela říká:

"VY ZNÁTE ZÁKON! SLYŠTE DOBRĚ, VLCI! V KAŽDÝ ČAS!"

Na slovo "ČAS" spustí vlčata levou ruku, pravou rukou zdraví vlčáckým pozdravem a odpovídají:

"DOKUD ZÁKON DŽUNGLE ŘÍDÍ NÁŠ!"

"JSME JEDNÉ KRVE - TY I JÁ!"

Při slově "JÁ" spustí pravou ruku. Potom provolají pokřik smečky a čekají na další Akelovy příkazy.

Toto vše si nacvičí vlčata předem. aby

Velký sněm na Poradní skále byl úplně bez chybičky.

Po tomto zahájení následuje program, pro který byl Velký sněm svolán. Velký sněm (Velké vytí) ukončíme zpravidla pokřikem smečky.

Smečky na venkově jsou na tom lépe než ve městech. Ve všech lesích se najde romantický kout, kde jsou skalky nebo velké kameny a který se dá upravit a třeba i doplnit místem pro táborový oheň. Ale i vlčata, která nemají možnost mít svou Poradní skálu, si určitě najdou místo, kde si mohou Velký sněm uspořádat. V tom jim musí pomoci vůdce smečky - Akela.

Tento předložený postup si může každý vůdce jistě doplnit svými nápady. Je však třeba, aby to byly úpravy, které nebudou celý ceremoniál příliš prodlužovat. Vlčata musí mít slavnostní a příjemné zážitky, které budou motivovat jejich další činnost ve vlčácké smečce. Musí mít pocit sou-náležitosti k vlčáckému kolektivu.

Při této příležitosti je vhodné připomenout, že by vůdcové vlčáckých smeček měli znát "Knihy džunglí" a s obsahem seznámovat i svá vlčata. Jen tak Poradní skála a Velký sněm budou mít pro smečku význam.

Jan Kříž, Odbor vlčat NChK
Kresby Marka Petmanová

V určité části naší společnosti je jasně citelná touha po provedení zásadní "očisty" od všeho a všech, kteří se v uplynulých desetiletích nějak zkompromitovali, mravně se "pošpinili" zejména kolaborací s komunisty. Jinak málo povedený film Kristiny Vlachové "Řekl jsi ďáblu ne" pěkně ukázal, že tento pocit je zvlášť živý ve střední a starší generaci, zatímco dnešní dospívající jsou k něčemu takovému spíš lhostejní a mnohdy krouť nechapavě hlavami.

Není očista jako očista

Velmi podobný obraz poskytuje naše skautské hnutí. Různé seznamy kolující nejen díky aktivitě "čistotymilovných", ale mnohdy i ještě nedávných "kyvůlů", jsou dnes nejčastěji zbraní ochránců "čistoty" - stejně jako těch, kterým právě "divoké seznamy" slouží k bagatelizování celé záležitosti.

Dá se v tomhle zmatku, který panuje v rovině mravní, právní i společenské, vůbec nějak slušně orientovat? Pokud se k tomu něco říci. Pochopitelně s vědomím snadné napadnutelnosti nejen myšlenek dále předkládaných, ale i mé vlastní osoby. Na to jsem ostatně (zvláště mezi bratry skauty) zvyklý. Skutečnost, že nejen v žádném takovém seznamu nefiguruji, ale jako místopředseda Rady České televize (tj. nejvyššího orgánu v ČR pro televizní vysílání) jsem splnil všechny požadavky tzv. lustračního zákona, je pouze nutnou podmínkou k tomu, abych si vůbec mohl dovolit činit nárok, že budu pozorně vyslechnut.

Tedy předně: je to s námi skutečně tak strašné? Je ta naše společnost skrz naskrz prolezlá lidmi, kteří v té či oné podobě podporovali zločinecký režim komunistických mocipánů? Myslí, že v tomhle ohledu "očistomilovní" nikterak nepřehánějí. Dokonce si myslím, že nelze jinak, než potvrdit slova Václava Havla z jeho prvního novoročního projevu roku 90: **"Mluví-li o zkaženém mravním ovzduší... mluvím o nás všech. Všichni jsme si totiž na totalitní systém zvykli a přijali ho za nezměnitelný fakt a tím jsme ho vlastně udržovali. Jinými slovy - všichni jsme - byť pochopitelně každý v jiné míře - za chod totalitní mašinerie odpovědní. Nikdo nejsme jen její obětí, ale všichni jsme zároveň jejími spoluvůdci."** Tak

je to (a křesťané si mohou v této souvislosti promyslet Mt 18,23-35). A musím ještě dodat, že osobně nevidím žádný podstatný rozdíl mezi tím, kdo klamal své přátele spoluprací s StB, tím, kdo klamal svého partnera nevěrou s jiným, a tím, kdo klamal své spolupracovnický i celou společnost svou nepoctivou a nekalitní prací. Pro skauty by to z desátého bodu zákona mělo být jasné.

Jak ovšem léčit takto nemocnou společnost? A tady se zásadně liším v názoru na správný postup léčení těch, kteří "očistu" chápou podobně jako máchání špinavého prádla, drhnutí připáleného pekáče nebo kartáčování skvrn na koberec. Myslím si, že člověka lze uzdravit z jeho selhání "vnějším drhnutím" - tedy jeho veřejným pranýřováním, kde ho "čistíme" ostudou a vnějším nátlakem, abychom "seděli" jeho provinění - to znamená vůbec nepochopit, čeho je opravdu třeba. Dokonce to znamená opakovat zásadní chybu marxistických převychovatelů.

Má-li totiž dojít ke skutečné nápravě člověka (natož nějaké společnosti), musí na začátku všeho být JEHO svobodné rozhodnutí. Žádná vnitřní náprava totiž nemůže obejít svobodu člověka. Pro potvrzení téhle skutečnosti neexistuje lepší doklad než Bible. Ten, kdo chce ve své očistné horlivosti zachránit pšeničné pole jeho razantním trháním, není nijak pochválen: **"Při trhání plevelu byste vyrvali z kořenů i pšenici..."** (Mt 13, 24-30).

Co ale s tím? Doporučovaná metoda je pochopitelně velmi náročná: na nervy a čas - tedy na trpělivost a důvěru. Nemyslím si přitom, že by to v naší praxi mělo znamenat, že nedokážeme ve střediscích, ORJ i v ústředí slušně, ale jasně usměrnit sestry a bratry, kteří nejsou důvěryhodní a hnutí škodí. Ale to není žádná "očista". To je jen v určité míře preventivní ochrana. Pokud nám půjde o skutečnou očistu - a myslím, že by rozhodně jít mělo - pak se musíme připravit na dlouhý proces, během kterého alespoň někteří z nás sami vyznají svá selhání, protože je opravdu nahlédnou a budou současně důvěřovat v naše odpuštění.

Na rozdíl od celé naší nemocné společnosti máme v našem hnutí obrovskou výhodu - známe základní směr našeho usilování a přijali jsme jej za svůj: Základní principy a slib se zákonem, které je vyjadřují. A také na to nejsme sami. Na naší straně je několik milionů skautů a skautek. A společně s nimi se nám ze samotné hlubiny Bytí nabízí Pravda a Láska.

Jiří Zajíc - Edy

Letní tábory 1992 - jak jsem je viděl

Nemám rád slovo kontrola, natož nějaký kontrolní zápis s rubrikami a odškrtnutím, co na táboře je nebo není. Vždyť každý starší a zkušený skaut pozná na první pohled, zda je tábor dobrý či není. Všimne si hned všech zařízení a staveb, nutných pro správný chod, a vidí, co chybí. Rovněž pozná, zda tu probíhá dobrý skautský program nebo zda je to tábor jen pro odložení dětí rodiči. Pokud není schopen toto vidět bez dotazníků, nemá tábory navštěvovat a tzv. kontrolovat.

S těmito názory jsem projel v letošním táborovém období desítky táborů v jižních Čechách kolem Jindřichova Hradce a Třeboně.

Všechny, které jsem viděl, byly vybudované lépe než loňské: dobré kuchyně, zásobáky potravin, velká kamna, často dokonce i s troubou, nebo nádobou na ohřev vody, různé druhy sklípků, dobrá hygienická zařízení, ba i umně sprchy napájené z vrtané studny, dobře umístěné odpadové jámy...

Stany byly obvykle typu Osada a podsady velmi často rozbitelné, a tím použitelné i v dalších letech. Je to správné, protože dřevo je drahé, bude ho stále méně a musíme se naučit opět šetřit.

Staronoví majitelé lesů a pozemků se většinou chovali ke skautům velmi dobře, poskytli zadarmo i soušky na stavby. A tady si musíme uvědomit svou odpovědnost chovat se opravdu vždy jako skauti a být si vědomi, že svým chováním děláme reklamu našemu hnutí - dobrou nebo špatnou. Náš zákon obsahuje vše, co nás postaví do dobrého světla, pokud se jím opravdu budeme vždy řídit. Mnohé tábory přešly na stany typy a tím omezili používání řeziva nebo krajině. Špatné to není, je v tom trochu více indiánské romantiky, ale je třeba uvědomit si, že zařídí a uspořádat tak, aby se v nich dal udržovat pořádek.

Nepořádek byl i v táborech zasloužilých, starších vedoucích. To nám nedělá příliš dobrou reklamu. Navíc je to vidět na první pohled. Každé léto nebude tak teplé jako letošní a nevím, jak by to vypadalo za dlouhodobého deště.

Foto Milan Koranda

Některé tábory ovšem pamatovaly i na špatné počasí (možnost usušení oblečení a bot).

Měli bychom si uvědomit:

a) že šetrnost nejen k majetku svému, ale i k majetku oddílu, přírody a všemu, s čím přijdou naše děti do styku, je samozřejmostí.

b) je třeba zvyšovat svým příkladem kázeň a důsledně plnit všechny povinnosti v oddíle.

c) netrpět nepořádek na táborech, v klubovnách a při všech oddílových akcích.

Ale každý vůdce si je přece sám vědom, co musí během roku v oddíle zařídit, aby příští tábory dopadly ještě lépe než letošní. Viděl jsem i tábory, které vedly mladí nadaní vůdcové. Musím říci, že jsem byl velmi rád, protože zde je správná cesta našeho hnutí. A musím jim poděkovat, že věnovali táboru a svému oddílu i celou dovolenou a často riskovali problémy v zaměstnání, a to nemluví o těch, kteří dnes sami podnikají.

Zdeněk Hájek - Jack

Z dopisů a hodnocení zahraničních táborů a táborů s účastí cizích skautů u nás si můžete přečíst nejzajímavější poznatky a zážitky v následujících řádcích:

JAK JE VIDÍME

Skauti z plzeňského střediska Štřela letos zcestovali za 14 dní spoustu měst v Holandsku, spali obvykle ve skautských klubovnách a setkali se s mnoha bratry a sestrami. Toto jsou některé z jejich příběhů.

...V s'Gravenzande byly k dispozici dva stany 5x9 m, dříví i lana na pionéring. Přenesli jsme věci a jídlo z autobusu, odvážně svázali přístřešek proti dešti nad kuchyní a zásobami, uvařili čaj a pak spadlo za půldruhé hodiny tolik vody, že děvčata v plavkách vynesla ze stanu, kde stoupla hladina na více než 5 cm, zbývajících suché věci a přespala v autobuse. Mokré oblečení, spací pytle, matrace a karimatky schly během následujících osmnácti hodin v kotelnách okolních skleníků. Mezitím jsme navštívili jednu ze tří největších aukčních květinových síní v Naaldwijk. Po dvouhodinové prohlídce jsme byli plni obdivu nad holandskou výrobou a zpracováním květin, výsledkem pilné a cílevědomé práce celých generací lidí, rodin...

...Odpoledne jsme byli na návštěvě oddílu v Monsteru. Mají novou, velkou dřevěnou klubovnu, sklad v bývalém "sea-containeru". Vše pod jednou střechou. Všichni se snažili domluvit, nejlépe to nakonec šlo na louce před klubovnou, kde skautíci svazovali vory ze dříví a plechových sudů. Někteří pak dali přednost koupání v moři, jiní neodolali a navštívili větrný mlýn; je v provozu, mele, a obsluhuje a starají se o něj dva oldskauti...

...Po 16 kilometrovém pochodu jsme dorazili do posledního místa naší návštěvy - Delftu. Skautská ubytovna v tři sta let staré prachárně - Kruihuisu je moderně vybavena. Městem nás provedl Gerard Waardijk, jeden z nejpilnějších holandských přátel. Šiška

*Koempoelan '92 - Liberec
Foto Jiří Janáček*

Od 28. června jsme na našem tábořišti v Malém Jeníkově hostili 30 kanadských včát. Snažili jsme se pro ně připravit pestrý program, který zahrnoval nejen exkurze, výlety a koupání v typickém ji-

hočeském rybníce, ale i ukázky činnosti našich dětí.

Někteří z kluků měli u nás poprvé v ruce sekerku, pilu nebo polní lopatku. Používali propan-butanové vařeče a obrovský gril, měli skládací stolký a lavice, místo dvou až tříhodinové přípravy oběda nebo večere uvařili během půl hodiny, protože měli všechno jídlo v konzervách v instantní podobě.

Musím přiznat, že jsme se třáslí strachy, jestli z našeho tábořiště neodjedou hned druhý den po příjezdu, jestli budou ochotni spát v našich stanech, mýt se ve studené vodě z potoka, používat naše latríny apod. Proto nás potěšilo, že všem kanadským klukům se pobyt u nás moc líbil, že všichni byli na výsost spokojeni. Jak řekli Calvin Thistle a Tony Andrusyszyn, Akela a Balú kanadské smečky, bylo pro jejich chlapce velkým zážitkem už jen to, že viděli naše děti vařit v polní kuchyni, jíst na dřevěných lavičkách, jezdit ráno s károu pro rohlíky a chleba do vesnice. Děkovali nám, že jsme jejich smečce ukázali, jak vypadá prostý skauting bez výdobytků moderní civilizace, skauting, který není příliš vzdálen od představ zakladatele hnutí a který učí děti prak-

Tábor kanadských včát - Foto Radek Daňhel

tické věci s minimálními prostředky a potřebami

Kanadští kluci se zase snažili naučit naše včata hrát baseball a americký fotbal, oslavili s námi 1. července státní svátek Kanady a na ten den pro nás připravili typický kanadský jídelníček...

10. července pak vyrazil směrem k německé hranici autobus s našimi včaty, která na oplátku čekal týdenní pobyt na základně Baden Solingen.

Radek Daňhel - Šerif, Žirovnice

Ve dnech 2. - 16.8. 1992 se uskutečnil v blízkosti Jeseníku společný mezinárodní tábor místního střediska a 42 katalánských skautů ze střediska A. E. FRANCESC XAVIER

Oddíly v tomto středisku jsou zásadně smíšené a celé středisko je zvyklé žít a pracovat společně.

Náš junácký věk tj. 11 - 17 let mají Španěle rozdělený na 2 skupiny a sice SCOUTS 11 - 14 let a PIONEROS 14 - 17 let

O těchto skutečnostech jsme věděli předem, proto jsme přizpůsobili jednotlivé věkové skupiny našim hostům, aby tyto skupiny mohly mít společné celodenní zaměstnání.

Naši hosté byli velmi ukáznění, prakticky zruční, skautsky vyspělejší. Dlouholetá činnost a kondice byla znát. Ještě o dvou věcech je třeba se zmínit. Velmi hezký vztah mezi chlapci a děvčaty, ten zřejmě vyplývá z praxe ve smíšených oddílech, a vztah starších k těm malým. Byli daleko spontánnější a veselejší. A nebylo to pouze jejich mentalitou. Domníváme se, že je to naše dědictví minulých let. My jsme totiž působili někdy trochu zakřiveným dojmem.

O. Zelinger

Ve dnech 31.7. - 16.8. 1992 se skupina deseti děvčat z Újezda nad Lesy, Úval a Prahy 10 zúčastnila ESSEX INTERNATIONAL JAMBOREE '92.

Tábor byl obrovský - vždyť účastníků bylo o více než 4 a půl tisíce ze 16 zemí.

...Zdálalo se nám, že celé jamboree bylo setkání komerce a "skautingu". Zatímco musel úvodní ohňostroj stát spoustu peněz, na druhé straně šly anglické vůd-

kyňe v mezinárodním centru celá odpovědně z barevných látek deky, které poslaly rumunským skautkám...

Líbilo se nám, že do všeho dění jsou naprosto samozřejmě začleněny handicapované děti. Setkali jsme se s nimi na diskotéce i v zábavním parku. Další co nás zaujalo bylo stolování. Všichni se sesedli do kruhu kolem pomyslného stolu na trávníku. Přes stůl nikdo nechočil. Všechno jídlo se posílalo kolem dokola. Každé jídlo začínalo písní nebo modlitbou.

Z toho, co se nám nelíbilo, bychom se chtěli zmínit o vztýčování a snímání vlaječ. Zarazilo nás, jak málo účty je státním vlajkám projevováno.

Věra Šťastná

Štěpánka Doležalová

Děkuji všem, kteří poslali nějaké nápady a vynálezy z letošních táborů. Nebylo jich mnoho. Předám je bratru Janíkovi do zamýšleného souboru "Tábory '92" (období brožury Tábory '91, JE). Ve Skautingu budou některé náměty využity před tábory příštími.

MR

Lesní škola seniorů

proběhla v druhém srpnovém týdnu ne-
všední v malebném údolí pod starou
přehradou na Želivce u obce Kletečná.
Mnohý z Vás si teď řekne, nač skauti
a skautky ve věku nad 45 let potřebují
ještě lesní školu?

Tito bratři a sestry, kteří dnes aktivně pra-
cují ve střediscích, přístavcích, ORJ nebo
na oblastech, tuto příležitost většinou do-
sud neměli, neboť LŠ se v dlouhých ob-
dobích likvidace Junáka nekonaly.
HKVS se rozhodl splatit jim dluh a usku-
tečnit tento experiment společně
s 33. přístavem Zlatá kotva Praha, který
zajistil provoz, tábořiště i inventář.
Program obsahoval semináře i diskuse
zpestřené různými vodními radovánkami
a jen minimální počet přednášek navo-

zoval společný dialog. Tohoto principu by
bylo dobré dosáhnout na všech LŠ.

Zájem byl veliký, kážeň vynikající, nápa-
dy účastníků přezrmanité, cvičná dru-
žina z 33. oddílu VS výborná a kuchyň
skvělá! V lektorském sboru se vystřídali
téměř všichni instruktoři LŠ věhlasných
jmén.

V říjnu a listopadu se ještě uskutečnil dva
pracovní víkendy.

Pro všechny bylo opravdovou radostí vi-
dět ty o mnoho let omládlé, zapálené
skautky.

Je jasné, že u frekventantů je zaručena
další práce pro naše hnutí, neboť donutit
se v těchto letech absolvovat lesní školu
dokazuje, že skauting se stal jejich ži-
votním stylem. *Jack a Amateur*

*Z otevřeného dopisu všem účastníkům LŠ
pro seniory:*

...Ano, jsem v letech, kdy člověk je denně
nucen si připomenout: memento mori
a carpe diem. To carpe diem znamená
den co nejužitečněji vyplnit prací.

Vy jste mi dali možnost vrátit se o šedesát
let nazpět do dob, kdy náš skauting pod
osobním vedením Svojskovým vysoko
zvedal prapor českého skautingu s jeho
hodnotami skautských ideálů a technic-
kých zdatností.

Mirko Vošátka - Grizzly

...Tam jsme všichni znovu pocítili pravdi-
vość slov "Jsme jedné krve ty a já". To, jak
jsme si všichni rozuměli, jak jsme res-
pektovali i odlišný názor, jak jsme se sna-
žili pochopit se navzájem a dojít k jed-
nomu cíli.

Vlasta Páleníková

Šedé šátky?

Původně měl být šedý šátek odznakem
odborníků ve skautských vědách. Jak se
o tom můžeme dočíst ve Zprávách ve
Vůdci z prosince 1924:

"Ochrana kursů Lesních škol po vzoru
gillwellskému.

Na schůzi Náčelnictva dne 22. září 1924 bylo
usneseno, aby po dobrých zkušenostech,
jež učinily s kursy pořádanými br. F. Elst-
nerem v roce 1923 a 1924 byla poskytnuta
svazová ochrana této prospěšné myšlenky.
Z důvodů, aby zevně pěstována tradice kur-
sů, zřizuje se pro absolventy čestná odmě-
na: **šátek z Lesní školy**, zdobený v cípu
výševným znakem školy (tří stany). Tento

odznak jest Svazem chráněn a vázán do
organizace..."

Co k tomu říci? Že doby se mění a přís-
tup k této "odměně" je trochu jiný než
v době jejího ustanovení.

Uvedu několik rozhovorů se skauty na
toto téma. Podotýkám, že všichni byli
držeteli šedého šátku.

1. "My HKVS neužíváme, Kapitánskou
poštu nečtem, na srazy kapitánů nejed-
íme, my všechno víme, se vším si pora-
díme."

To znělo sebevědomě, a tak jsem se
bratra zeptal, proč za mnou přijel. Chvilí
zaváhal, zaskočen mou otázkou, a pak
odpověděl: "Poradit se, co máme dělat..."

2. "Představ si, ten náš starý přístavnej
chce jít na jaře "do pense" a předat funk-
ci, prý to máme dělat my mladí."

"A kolik vás je?"

"Devět!"

"A to se nenajde nikdo, kdo by tu jeho
funkci převzal?"

"No dovol, copak se budu starat o jinej
oddíl než můj?"

3. "Teď mám konečně lesoškoláckej šá-
tek a kašlu na čekatelskou a vůdcovskou
zkoušku. Jsem lesoškolák a kdo mi co
může?"

Kde je chyba? V pojetí získávání šedých
šátků jak ze strany těch, kteří je udělují,
tak i těch, kteří se je pokoušejí získat
systémem "žaves"?

To je také jeden ekologický problém na-
šeho skautského životního prostředí. Po-
uvažujte, jak to odstranit!

Mirek - Grizzly

"Slevíme-li kdekoliv z vysokého mravního základu, který vytvořil náš skautský slib a zákon, octne se československý skauting na scestí. Odešli by dobří lidé a záhy by byl československý skauting v rukou sobců, prospěchařů a nevraživců, jimž vlastní prospěch jde nad zájmy mládeže a národa."

ABS (Vůdce, roč. V. 1925)

ŠEDÉ ŠÁTKY!

Když se počátkem dvacátých let pustil mladý
Frank Elstner do výchovy našich prvních
lesoškoláků, byl mladý nejen on, ale i skau-
ting. Říká-li mladý, myslím nový v meto-
dách, které do výchovy mládeže přinášel.
Posluchači jeho prvních lesoškoláckých
kursů se seznamovali s praktikami budí-
cími u nich nadšení, u šosáčtější, a větší
části veřejnosti jistě i pohoršení.

Naši pravěcí kursisté br. Franka s obdi-
vem pohlíželi na jeho zázračné ruce při
roztáčení lasa, ale Amerikou pro ně byl
i návod, jak zorganizovat Kimovu hru či
uspořádat letní tábor. Lesní školy Svazu
skautů RČS měly svou vysokou úroveň
díky nesporné kvalitě instruktorů, ale také
proto, že vyučovaly novému výchovnému
směru, jenž se stával více a více při-
tažlivým. Rozhodně vyučovaly množství
skautských odborníků. Jejich frekventan-
ti načichli duchem skautingu tak mocně,
že je zpravidla neopustil do konce živo-
ta. Čas však nezadržitelně běžel a něko-
likrát neomluvně prověřil zda je skauting
skutečně připraven.

Skautské výchovné metody zdomácněly
v naší společnosti takovou měrou, že ho-
vořil-li se někdy o charakteristických zna-
čcích národů, můžeme bez nadsázky tvr-
dit, že v tomto prostoru se jeho obyvatelé
ve skautingu, trampingu, táboření
vskutku vyznají.

Od Baráčníků po hasiče, od Ymků po
Sokol, všichni si ze skautingu brali, co
potřebovali.

Po třetí obnově skautingu nám, bohužel,
nehrozí, že se jeho formy budou dnešním
vůdcům jevit jako nové a neotřelé. V celé
řadě případů přicházejí do lesních škol
frekventanti schopní po praktické stránce
svým instruktorům sméle konkurovat.
Mnozí mají za sebou mnoholeté zku-
šenosti z vedení oddílů a táborů.

Co jim však schází, je chápání podstaty
skautingu. Život se Zákonem, Slibem
a mravními příkazy.

Přes toto zdánlivě výjimečně dobré star-
tovní postavení českého skautingu po
třetí obnově, se zdá být jeho cesta klo-
potnější než kdokoli v časech předchá-
zejících.

Z Lesních škol se vracejí jejich účastníci
a nafoukaně říkají: "Nic moc, to dávno

znám. Ale aspoň budu mít šedý šátek."

(Tu nemluvíme o jistém procentu těch,
kteří na Lesní školy jedou jen pro zpe-
stření své skautské uniformy a zpev-
nění kádrového profilu - perspektiva, že
by dali dohromady partu kluků či holek,
či přicházeli v úvahu jako instruktoři je spíše
nulová než nějaká.)

Do vedení Lesních škol je třeba postavit
opravdové skautské osobnosti (že je to
možné, dokázala Ekumenická LŠ i letoš-
ní Lesní škola pražské oblasti, stejně jako
roverský kurs v Krkonoších), které vedle
praktického výcviku se nebudou bát dis-
kutovat. Umění ulozvat a znalost rozmě-
rů družinových vlajek náš skauting na
nohy nepostaví.

Potřebujeme osobnosti, které Lesní ško-
lu nepojmou jako poddůstojnický kurs,
kteří budou mít schopnost vytvořit z ní
dílňu bratrství a demokracie, a tím také
skauting. Protože návrat k jeho původ-
ním hodnotám, k jeho obsahu je naše
šance. Jsem přesvědčen, že tento úkol
by měly Lesní školy plnit především.

Jiří Zachariáš

Převzato z ČINU, kráceno

Sřez se před hochy nepříznivě kritizovat práci jiného vůdce. Jednáš sám špatně a připravuješ tím i půdu pro přestřelené odsudky svých hochů vůči skautům druhého oddílu. Sám se můžeš mýlit, možná že bys za daných poměrů nedokázal více a přece se opovažuješ u svých hochů budit dojem, že ten druhý vůdce a ovšem i jeho skauti jsou horší. - Tato hrubá chyba by nejjasněji prokázala, že skautským vůdcem nejsi, i kdybys měl technické znalosti sebe lepší. Nemusíš zavírat oči před skutečností, uznej, kde je výška oprávněná, ale buď vždy objektivní a spravedlivý. V takové chvíli, když hoši sami s někým přišli, můžeš i připomenout, že tohle na jiných vidíš, ale že sami ještě v tom a tom chybují, je také pravda. I když tedy již se dopracovali hloub, je ještě hodně co dohánět do vzorného oddílu. Ať jsou tedy na svůj oddíl hrdí, ale ne nafoukaní.

Bohuslav Řehák (Skautský vůdce, 1933)

PŘÁTELSTVÍ MEZI ODDÍLY ANEB

JÁ JSEM SKAUT A KDO JE VÍC?

Chtěl bych se s Vámi podělit o problémy spolupráce skautských a neskautských oddílů.

Od roku 1990 pracuji jako vůdce 1. chlapeckého oddílu v Roudnici nad Labem. V létě 91 jsem dostal nabídku od Iva Sladkého - Draka Železnáka, vedoucího oddílu Perla Sokolov, abychom přijeli na tzv. Dračí sraz (což je sraz klubů oddílů a jednotlivců) pořádaný v Šabíně. Nabídku jsem velice rád přijal, neboť o oddílu Perla jsem mnohde slyšel a o kvalitě jsem nepochyboval.

Nebyl jsem zklaman. Na Dračí sraz přijeli skautské i neskautské oddíly z celé republiky. Ve vědomostech a zručnosti jednotlivých účastníků nebylo žádných rozdílů. Pro děti byl připraven kvalitní a pestrý program. Vedoucí si vyměňovali zkušenosti s vedením svých oddílů.

Hitem tohoto srazu se stala hra RINGO. Jednoduchá hra s kroužky, kterou nás oddíl Perla naučil. Nezaujala pouze děti, ale i dospělí. Drak Železnák přišel s nápadem uspořádat během roku několik

turnajů ve městech, jejichž oddíly by byly ochotny tuto soutěž uspořádat. Nápad se okamžitě ujal a 14. prosince 1991 se pořádal první turnaj v Sokolově. O hru byl zájem hlavně u oddílů ze Severních a Západních Čech (Děčín, Most, Roudnice n/L., Karlovy Vary, Sokolov, Kynšperk n/O., Habartov), proto vznikla SEVERO-ZÁPADNÍ RINGOLIGA. Oddíly nepořádaly pouze ringo, ale i doprovodné soutěže a občas i něco navíc. Např. v Mostě country bál, v K.Varech Miss ČSFR, v Roudnici n/L. zajištěné koupaliště atd. Zvláštností tohoto systému byl fakt, že některá kola pořádala skautská střediska a jinde byly oddíly nuceny pořádat setkání přes nesouhlas svých středisek. S oddílem jsem se rozhodl připravit také jedno kolo ringoligy. A teď nastal kámen úrazu.

Celý turnaj jsme chtěli pořádat pod hlavičkou našeho střediska, ale narazili jsme na odpor střediskového vůdce. Ten s tím nechtěl mít nic společného, neboť to "prý není skautská akce". Nechtěli jsme zkla-

mat ostatní účastníky, a proto jsme hru připravili samostatně jako oddíl.

Jeikož se školní rok blížil ke konci, byl náš turnaj poslední v tomto nultém ročníku. Celkové vyhodnocení se konalo při slavnostním ohni v krajích jednotlivých oddílů, kdy nám přijel zahrát a podpořit nás v dalším úsilí Petr Lutka.

Ptám se! Proč některá střediska nejsou ochotna spolupracovat i s neskautskými oddíly?

Mně se tato spolupráce plně osvědčila. Přátelství mezi dětmi, které se přesvědčuji, že neskautský oddíl může být rovnocenný skautskému, nádherná atmosféra těchto setkání - to jsou nezapomenutelné chvíle nejen pro mě. Nezabránila nám v této spolupráci ani vzdálenost 200 km mezi nejvzdálenějšími oddíly.

Osobně se přikláním na stranu těch, kteří dělají vše pro to, aby takováto spolupráce fungovala. Držím palec lidem, jako je Drak Železnák a děkuji jim.

Aleš Zeman - Ali

Jedním z hlavních příkazů skautského života je snášlivost. Je vlastností inteligenta, nadaného opravdovou kulturou srdce - a takový má být každý skaut a dovede uhájit svých zásad, ale takovou formou, která citů jiného neporaní.

Asi bych měl začít od počátku, ale bylo by to zdlouhavé povídání o ne příliš zdařilé práci jednoho střediska, o tom, jak TOMácké oddíly (turistické oddíly mládeže) přicházely a zase odcházely. Tři roky uběhly a dost se toho změnilo, díky bohu k lepšímu. Povyprávím raději něco z konce tohoto řetězce. Seznámím vás se vsetínskou ODDÍLOVOU UNII.

**ODDÍLOVÁ
UNIE**

Co je to ta Unie? Naše Unie je určité nadideologické seskupení oddílů, sdružení, členářských klubů i jednotlivců (zastoupení Klubem přátel Unie). Má své stanovy, voleného prezidenta, znak, vlajku atd. Oddílová Unie nemůže vlastnit

sama o sobě žádný majetek. Nemá to registrovanou organizaci. Vyhnutí jsme se tím obvinění z dvojího členství atd. Cílem Unie je shromážďování informací a koordinace termínů větších akcí (tak se třeba nemůže stát, že 4. oddíl bude pořádat velkou městskou hru Hon na Šíroka zrovna v tom dni, kdy TOM Tuláci pořádá akci Gamble - netahají se navzájem o příznivce, protože termíny obou akcí byly navzájem dohodnuty dávno předem). Tuto malíčkovitost je ve skutečnosti velkým přínosem. Stávalo se nám, že se kryly větší akce i tří oddílů najednou a nepřátelství rostlo.

Druhá výhoda členství v Unii je právo na využívání "DATABANKY MOŽNOSTÍ". Každý oddíl, který přistupuje, je povinen (chce-li Databanku využívat) doplnit ji o několik údajů. Někdo je schopen zajistit za výhodných podmínek zapůjčení chaty na zimní výpravu, jiný třeba ví kde sehnat levně látku na oddílové cely nebo má možnost získat vyřazený materiál CO. Výpis z databanky má k dispozici vůdce každého oddílu sdruženého v UNII. Aktualizuje se 2x ročně.

Jedna z tradičních akcí je Unie Cup. Celodenní akce, která má tři části: Mezi-oddílový fotbalový turnaj (kategorie mladší a roverská), Unie expo - výstava z čin-

nosti jednotlivých oddílů, sdružení, klubů (kroniky, časopisy, výrobky, filmy diapozitivy, vlajky...) pro širší veřejnost. Lidová veselice - večerní country tancovačka pro kategorii roverskou a vyšší.

Naším cílem je spolupráce (v našem případě dominuje vztah Junák - TOM, činnost těchto oddílů ve Vsetíně je si totiž velmi blízká). Lidé mají šanci se dobře poznat a když se znají, odpadá bezdůvodné osočování, omezování a nevrážlivost. **Jáme malé městečko. Přilíš malé na to, aby zde bylo místo ještě na něco jiného než je spolupráce.** Jsme příliš daleko od centra dění ústředních orgánů našich organizací a doléhají k nám nejasné signály, že ke spolupráci i na této úrovni je ještě daleko. Ať je to jak chce, v rámci Unie prakticky budujeme vzájemnou toleranci a přátelství. Skauting je obrodním hnutím. Ke známkům takového hnutí patří mimo jiné i neuzavírání se do sebe.

Nemyslí si, že by se měla strhnout lavička zakládání podobných spolků jako je naše Oddílová Unie, **domnívám se jen, že by z našich řad měla být vidět podaná ruka.** Ono "Já jsem skaut a kdo je víc" nemusí být totiž vždy na místě.

Dazul, Vsetín

Jeden z nejkrásnějších plodů demokracie je pře, rozhovor čili výměna názorů. Poznáni, že není jen pravda (většinou ta vlastní), to je okamžik nesmírně důležitý na cestě kupředu a vzhůru. Ve chvíli, kdy zjistíme, že odpůrcé s odlišným názorem nemusí ještě nutně být vyvrhel a lotr nejlubšího zma, v té chvíli jsme o kousek dál od slastné jednoduché, leč hluboce demagogické minulosti. Problémů k debatě na poli woodcraftu je přehřel...

Vezměte například problém sblížování skautských oddílů a woodcrafterských dětských kmenů. K woodcraftu se hlásí mnoho nejen skautských oddílů. Jejich

vedení s podivem hledí na neváživost a mnohdy nepřátelství woodcrafterů... Podívejme se ale na věc z druhé strany. Obrysy woodcraftu jsou v podvědomí veřejnosti značně mihavé. Ne každý, kdo postavil na táboře týpí a indiánský stav, je totiž woodcrafter...

Řada z nich považuje zásady skautingu a woodcraftu za neslučitelné.

V čem se liší a v čem si mohou být prospěšné skautské oddíly a woodcrafterské dětské kmeny?

Jiří Červinka - Brko

Převzato z Wampumu Neskenonu

2(5) 1992, kráceno

...Posílám náš časopis Nibowaka. Nejedná se o časopis skautský, ale klubovní (i když to má k sobě dost blízko). Já sám jsem junák, ale myslím si, že se jako junáci nesmíme uzavírat do sebe. Všichni kluci a holky nebudou chtít do Junáka vstoupit, a proto pracuji i v mikro-kolektivním hnutí...

Jan Burda - Honza, Třebíč

Z úvodu k zákonům Žlutého kvítu, symbolu těchto klubů z Nibowaky citujeme: "Ten, kdo jej nosí, je naplněn dobrou vůlí pomoci každému, kdo pomoci potřebuje, a touhou po míru mezi jednotlivci i celky."

CO JE A CO NENÍ JEDNOTA

Nebudu ti říkat Méry (Mary), když jsi moje Mařenka. Nebudu ti říkat Séry (cherie), když jsi moje dívenka. Nebudu ti říkat zakrátko bajby, ale ani děťátko...

Tyhle špatně rýmované závazky se pělý v divné době po mnichovském diktátu. Češi vždycky, když je jim zle, odstraňují cizí jména, nápisy a sjednocují. Tenkrát byl z kina Hollywood rázem Máj, z Avionu Leika a z modes robes stará, dobrá švadlena. A současně se noví politici snažili vyvažovat svou malost velkými gesty a svou bezmocnost "velkými činy" - někteří se možná s pošíháváním po velkém sousedovi snažili přesvědčovat, že právě oni jsou ti různí muži schopní udělat pořádek. A tak se pořádalo a sjednocovalo. Proč se do toho murrage pustili i nástupci A.B. Svojsíka - naši předkové - těžko říci. Ze strachu? Těžko, příliš horké peklo jim ubohá vedoucí síla, tehdejší Strana národní jednoty roztopit a zatopit nemohla - skauti DTJ se ostatně nesjednotili a taky to šlo, alespoň v té jepiči "druhé republiky".

"Opravdovstí" skauti se vždy snažili stát mimo politiku politických stran, ale politika si je vždy našla. Ale budme k jednotě spravedliví, určitě tu hrála i vzpomínka na tři pověstné pruty Svatoplukovy - a pocit, že nerozdobená společnost lépe přetrvává. A pokud jde o Junáka - později, po nacistickém zákazu jednota určitě věci zjednodušovala.

Poválečné sjednocování mládeže, tělovýchovy, kultury, a kdečeho byla jiná káva, to mělo nastupující nové diktatuře

usnadnit přehled a ovládnání národa, jejíž hodlala změnit na pouhé obyvatelstvo. Jednota sama o sobě asi žádná hodnota není. Ale je jí škoda. Konečně Junák si ve skutečnosti uvnitř na nějakou úmornou jednotu nikdy nepotrpěl. Působilo v něm vždycky tolik různých skautingů, kolik bylo mezi jeho vůdci vychovatelských osobností. Měli jsme slavnou "Královéhradeckou školu" (br. Němeček a spol.), "Brněnskou školu" (Fanderlík všeho druhu), "Plzeňskou školu" (br. Kulhánek) - pšec-kou, chrudimskou a další a další. Mezi dejme tomu Jestřábovou Dvojkou, Čilovou Šípkou, Novákovou Vodní pětikou a Wallovou děvickou Jedenáctkou byl možná větší rozdíl než třeba mezi dorostem Klubu českých turistů a sokolskými táborníky: ve stylu, tradici, praxi. Všechno ovšem spojuje slib a zákon - ostatní: stupně, odborky, program byly a jsou víceméně rámec, každý oddíl či středisko si je naplňuje po svém. A je to tak dobře.

Dnes založit nějaký spolek či společek je jednodušší než si opatřit řidičský průkaz. Nikdo nemá na skautování monopol - a kdyby jej měl, není síly, která by mu jej mohla prosadit, pokud chceme žít v demokracii. Přidejme si tedy k zásadám i toleranci - ono nám nic jiného nezbyvá.

Jenže jednota přece jen hodnotou je, právě dnes. Uplynula tři léta plná blahovlnného poklepávání na skautská ramena (a většinou ničeho víc). To pomaloučku polehoučku končí. Tak například: i když víme, že majetek je pro správného junáka fuj, které ochotné přenechají jiným, neboť mu stačí skromná klubovna a louka - klo-

bouk už si koupí sám, jak klivě vzpomíná jeden ministr - právě to vracení kluboven naráží na podivné potíže. A do těch, které se podařilo nově získat, přší výpovědi a kupodivu i požadavky nájemného od těch, kteří k majetku nechovají takový odpor. A louky je pro jistotu třeba ohradit ostatním drátem a odhodlanými strážci. Ať si jen každý pěstuje lásku k přírodě před televizní obrazovkou.

Nakupujte u odborníků a pečte o majetek přenechte osvědčeným kádrům. Zato majetek Pionýrů si levice bez rozdílu odruď honem zabezpečila ústavní(m) zákonem - včetně ukradeného. Na tom se kupodivu svorně shodli už v listopadu 1990.

Ministři přicházejí a odcházejí, tabulky na vratech úřadů se mění, ale "oni" zůstávají. A jsou jako Burbóni - nic se ne naučili a nic nezapomněli. V únoru 1948 a opět v roce 1969 nás ostouzeli v tisku a - už je to tady: tu v Lidových novinách, tu ve Večerní Praze, tu v Zemědělských novinách, o těch bulvárních nemluvě: poloprávdy i úplné výmysly. Tenkrát i dnes ochotní bratři pečují o vhodný stupeň neklidu, vzrůso a nepřijemnosti. Rádi nás neměli a nemají - a to jim po válce šlo jenom o ideály a dneska jim jde o peníze! O velké peníze. Ty pro nás samozřejmě opravdu nejsou to nejdůležitější. Tak proč tedy ten dlouhý rozklad? Protože je špina zažraná a lvo Vacík má v rozhovoru v 1. čísle Skautingu pravdu, když praví, že jednota není nic nemenného. V roce 1939 kní byli skauti dohnáni politickým tlakem, dnes by jim mohla pomáhat tlaku odolávat.

Jiří Navrátil

"Jméno této nekonečné a nevyčerpatelné hlubiny a základu všeho bytí je Bůh. Tato hlubina je tím, co se míní slovem Bůh. A jestliže pro vás toto slovo moc neznámená, přeložte si je a mluvíte o hlubinách svého života, o zdroji své bytosti, o tom, co se vás týká nejvíce a co přijímáte vážně bez jakékoliv výhrady. Abyste to dokázali, budete možná muset zapomenout na všechno tradiční, čemu jste se o Bohu naučili - třeba i samo to slovo. Nebot víte-li, že Bůh znamená hlubinu, víte o něm hodně."

Paul Tillich, jeden z nejvýznamnějších protestantských teologů - Otírání základů, s. 63, 1949

Při hledání poctivého řešení citlivé záležitosti znění slibové formule mě napadly tři poznámky:

1) Křesťanská teologie (zejména protestantská a katolická) vede minimálně půl století vážnou a velice usilovnou diskusi ve snaze najít slovník víry přiměřený dnešku. Mohl bych shro-

máždit celou řadu dokladů i z českého prostředí (L. Hejdánek, J. S. Trojan, R. Palouš, J. Zvěřina) o stavu současného křesťanského dialogu v této oblasti.

2) Jedním z podstatných důvodů, proč bylo námi navrhované řešení světovým ústředím WOSM a následně WAGGGS přijato jako důvěryhodné, je skutečnost, že získalo plnou podporu zástupců rozhodujících křesťanských církví v Československu. Na formulaci základního dokumentu se přímo podílel P. PhDr. Tomáš Halík - m.j. poradce Papežské rady pro dialog s nevěřícími.

3) Má-li naše hnutí žít, nesmí se uzavírat před kritikou. Musí mít odvahu vystavit se požadavkům Pravdy. K životu nás to ovšem dovede jen tehdy, když se při tom budeme řídit odkazem skutečného služebníka pravdy Blaise Pascala:

"Existuje nepravá zbožnost: zachovávat mír na úkor pravdy. Je ovšem i nepravá horlivost: zachovávat pravdu a urážet lásku."

Jiří Zajíc - Edy

TÁBOR V TÝPI

1. července 1992 uplynulo 90 let ode dne, kdy E.T. Seton - Černý vlk uspořádal na svém pozemku v městečku Cos Cob ve státě Connecticut 1. woodcrafterský tábor v USA pro místní hochy. Z rozhovoru s Leonardem S. Clarkem z 20. ledna 1975 se dovídáme, že mu na jaře 1902 předcházela akce, kterou Seton uskutečnil o Velikonočních prázdninách. Na pozvání, které učinil ve škole v Cos Cob, přišli k němu tábořit chlápci ve věku od 8 do 14 let. L. Clarkovi tehdy bylo 10 let. Seton postavil na místě, jím nazývaném Wyndygoul, indiánské typy, které někde koupil od Indiánů, připravil program a starost o stravu svěřil správci pozemku a zahradníkovi v jedné osobě panu Johnu Hansenovi. Po dni plném her jim večer u ohně vyprávěl báječné příběhy o Indiánech. Byl vynikající řečník. Když mluvil, nikdo nepobíhal, neodcházel ani nepovídal. Mluvil o Indiánech jako o vynikajících jednotlivcích, o lidech, kteří věnovali život přírodě a jeden druhému. Chlapci strávili ve Wyndygoulu sobotu a neděli. A pak je Černý vlk pozval, aby přišli v létě znovu! A tak přišli: Harold Ferris,

George White, Albert Finiels, Joseph Burns, Leonard S. Clark, Doug Miller, Baxter Liebler a další.

Byli na čerstvém vzduchu, běhali, plavali, stříleli z luku, lovili sláměného jelena, dřevěnou vyzu a hráli spoustu jiných originálních her ve stylu fair play. Spali venku, nemluvili hrubě natož sprostě, nenadávali, vychovávali se k pravdě, čestnosti, tělesné zdatnosti, pořádku a čistotě. Za vynikající činy získávali orlí péra, která si mohli dát do vlasů či našít na bavlněnou pokrývku. Jestliže byli zvláště dobří, dostali do horní části pera bílou nit a to byl "grand coup". Tak to dělali Indiáni. Začali si proto říkat Setonovi Indiáni.

Rozvinuli mnoho činností, které začali dělat již na jaře.

Příští rok je Seton pozval znovu. K původní skupině se připojili všichni chlápci z Cos Cob a skupina z Greenwiche. Černý vlk myslel, že by bylo dobré založit kmen a tak tlupu pojmenoval kmenem Indiánů Sinawayů (Sinawa). Náčelníkem si zvolili Harolda Ferrise a ten, který byl pokladníkem se stal "Strážcem wampumu".

F. Kožíšek a I. Makásek

Převzato z Wampumu Neskenonu, kráceno

VÝROČÍ, VÝROČÍ, VÝROČÍ...

POPRVÉ NA BROWNSEA

Obdobný experimentální tábor jako ABS (viz článek Pěšky do Lipnice v č. 1) uskutečnil o 5 let dříve, roku 1907 s malým oddílem chlapců britský generál Baden-Powell.

Zajímavou informaci týkající se okolností zrodu skautingu a myšlenky prvního tábora se letos podařilo získat od sira Thomase Lees, jehož dědeček byl přítelem Baden-Powella. Napsal nám:

"Je dobře známo, že skauting měl svůj počátek na ostrově Brownsea v přístavu Poole na jižním břehu Anglie v roce 1907. Co není dobře známo, je způsob, jak celý tento nápad začal.

Můj dědeček, sir Elliot Lees, M.P., a generál Robert Baden-Powell bojovali ve válce o Jižní Afriku (1899-1902). Obě se zúčastnili bojů na různých místech, generál Baden-Powell se proslavil zachránou Mafekingu.. Když válka skončila, gen. Baden-Powell se na krátký čas ubytoval u sira Elliota a lady Lees v jejich statku South Lytchett Manor. Jednou při večeri se mluví o jeho válečných zkušenostech a o obyčejných Britech, z nichž teprve válečná zkušenost a Baden-Powellův výcvik učinily spolehlivě muže s vyspělými charaktery. Co by to mohlo znamenat pro britskou mládež? Jak vytvořit podobné podmínky, které způsobily takovou změnu v charakteru těchto mladých mužů?

Snad by byl vhodný nějaký tábor, kde by chlapci nebyli ve styku s okolím, a kde by se museli všichni spolehnout jen sami na sebe. Takový tábor by musel být vybudován na těžko přístupném místě, třeba na ostrově. A takový ostrov byl blízko - BROWNSEA ISLAND.

Lord Baden-Powell uskutečnil svůj první experimentální tábor právě tam.

Tak vznikla také jeho kniha "Skauting pro chlapce" a to byl počátek skautingu. Samozřejmě plody tohoto nápadu se vyvíjely několik let, ale jsem přesvědčen, že první kořeny toho se objevily právě během společné večere v South Lytchett Manor."

Díky zprostředkování paní Geraldiny Muchové zpracoval V. Grégř - ALAN

VODÁCKÉ NAROZENINY

ANO, letos je tomu OSMDESÁT LET co byla oficiálně vytvořena nová odnož skautské výchovy. Vedle včítat, skautů a skautek se objevily a začaly pracovat oddíly námořních skautů.

Jak vypráví sám Baden-Powell, měl z matčiny strany dědečka, který byl v době jeho klukovských let komodorem a dovedl svým vnučkům výborně vyprávět hrůzostrašné historky z námořnického života. Mimo to byl i uznávaným odborníkem na astronomii a zeměpis - však byl také členem Královské astronomické a Královské zeměpisné společnosti a svoji námořní kariéru skončil jako admirál. Baden-Powell již jako chlapec trávil hodně času na lodích řízených jeho bratry, zejména bratrem Waringtonem.

Po úspěšném pokusném táboře na ostrově Brownsea, kde si B-P vyzkoušel skauting zcela prakticky, vedl jeho bratr Warington pokusný tábor námořních skautů na palubě obchodní lodi Mercury, kotvící nedaleko zmíněného ostrova. Tedy první vodácký tábor byl již roku 1908. V tomto roce byla také vydána první vodácká příručka, kterou sestavil Warington a předmluvu k ní napsal sám Baden-Powell.

Píše v ní:

"Znovu a znovu jsem vzpomínal na zkušenosti, jež mně jako chlapci daly dny strávené v námořních nebezpečnostech, na slanou vůni řezanou vítrčicí, radostný zápas s valčími se vlnami.

Říci vám chci toto:

Nesmíme zapomenat, že vodní skaut je především skaut, a že tedy musí znát všechno to, co zná skaut pěší a pak ještě navíc znát život na vodě.

Vodní skauting ovšem nemá být nějakou námořní školou, ale radostnou a účelnou hrou, při které mají hoši zažít co nejvíce radosti a dobrodružství.

Původně se myslelo, že vodní skauti budou jen ve státech přímořských, ale sám bych pravil, že vodáctví lze provozovat na všech zemských řekách, jezerech a rybnících..." (Slovo sea scout jsem nahradil v překladu slovem vodní skaut.)

Ačkoli byl první pokusný tábor vodních respektive námořních skautů konán již v uvedeném roce 1908, byla tato složka skautingu oficiálně uznána až v roce 1912.

Letos bychom mohli slavit výročí osmdesáti let trvání i našeho vodního skautingu. V roce 1912 Rössler-Ořovský. při svých studijních cestách za poznáním u nás ještě nezavedených sportovních

disciplín, se seznámil ve Švédsku s prací tamních námořních skautů. Způsob jejich práce se mu velmi zamlouval a po návratu do Prahy vytvořil při Českém Yacht Clubu oddíl vodních skautů. Byla to vlastně jedna družina Bobůr, kterou vedl jeho syn a členy byli jeho přátelé. Z původního základního termínu SEA SCOUT v překladech vznikli námořní, vodní i říční skauti.

Když jsem před lety pracoval ve skautingu v Jugoslávii, tak tam byli "porecane" - to jsou říční skauti, a "pomorce" - námořní skauti. Každá skupina měla samostatný program.

U nás máme jen "VODÁKY".

Vodáci u nás tvoří svéráznou skupinu, která nepodléhá zatím spolkářským zlozvykům, není zmítána osobními ambicemi různých populističtých figur, ale napopad tvoří pevnou základnu solidního skautského světa. Je na nás všech vodních skautech, abychom si tento duch pevné soudržnosti a jednoty udrželi i přes všechny nástrahy a protivenství, které se jistě ani nám v další činnosti nevyhnou.

A PŘEDNĚ NEZAPOMÍNEJME NA JEDNO: Nejříve skaut a pak vodák!

Mirko Vosátka - Grizzly

Výzva delegátům listopadového Kongresu Junáka a mimořádného sněmu Junáka!

Sestry a bratři delegáti!

Zvažte v hodině dvanácté, na svém listopadovém jednání, možnost zvýšení ročního registračního poplatku členů ve prospěch vydávání skautského časopisu pro naše mladší členy od nového roku 1993.

Účastníci okresních sněmů, v dnešní těžké hospodářské době si v první řadě musíme pomoci sami. Nedopusťme aby naše organizace neměla pro své mladé členstvo tolik potřebný časopis. Podpořme tuto myšlenku, která "propačla" na V. sněmu a pověřme své delegáty, ať správně rozhodnou o dlouhodobé budoucnosti skautského dětského časopisu.

Středisková rada TYSAN Týnec nad Sázavou, 101.04

v zastoupení: Lumír Richter - Ripin

Sborník přednášek z I. a II. skautského semináře

Ekumenická lesní škola uspořádala v návaznosti na své tábory v roce 1990 a 1991 dva dvou-denní skautské semináře, na nichž přednášely významné skautské a pedagogické osobnosti a další odborníci. Velký zájem o něj dosvědčuje vysoká účast: I. semináře se zúčastnilo 125, bratři a sester, II. semináře již 380 frekventantů lesních škol a vedoucích skautských oddílů, chlapeckých i dívčích, věřících i bez vyznání.

Mnoho bratří a sester projevilo plnění, abychom tyto přednášky vydali tiskem. V minulých dnech vyšly a k tisku je pečlivě připravil a pékou grafickou úpravu provedl br. Láďa Svatoš - Grizzly. Sborník dostaly všechny oddíly zdarma do svých knihovniček. Dotisk sborníku si můžete ihned objednat na adrese Jan Havel, Pod lipkami 42, 150 00 PRAHA 5. Cena 28.-Kčs. Platte žlutou peněží pokázkou "C".

ELS

EUROFOLK '93 - přehlídka mezinárodního porozumění.

Ve dnech 26.7.-5.8.1993 se v Rakousku uskuteční EUROFOLK, v pořadí již páté setkání skautské mládeže od 16 do 20 let, které je organizováno Evropskými regiony WOSM a WAGGGS a PPO (rakouským svazem).

Účelem je seznámení mladých lidí s odlišnými kulturami, historií, tradicemi, hospodářskými a společenskými podmínkami v Evropě, výchova k toleranci a osobnímu přátelství.

V první části setkání se vytvoří zhruba 25 členné skupiny účastníků z různých států (tzv. Euroclans), které budou společně poznávat jednu z osmi oblastí Rakouska (Viedeň, St.Pölten, Graz, Linz, Salzburg, Klagenfurt, Innsbruck, Bergegn). Druhou část od 31.7., stráví všech 2 500 mladých Evropanů v táboře v St.

III. SKAUTSKÝ SEMINÁŘ

Letos, již potřetí, pořádáme skautský seminář. Tentokrát se zaměříme na metodiku výchovy včítat (světůšek), skautů a roverů (rangers). Po každé přednášce bude následovat diskuse a dotazy. Seminář se bude konat v sobotu 21. a v neděli 22.11. t.r. u Selesianů (býv. Klicperovo divadlo) Praha 8-Kobylisy, Kobyliská nám. 1.

Rezervujte si termín! Posílejte přípomínky, náměty, přihlášky k ubytování!

Těšíme se na shledání! Merkur

E.T.Seton poprvé na poštovní známce

Před čtyřiceti šesti lety - 23. října zemřel Ernest Evan Thompson Seton, přírodovědec, malíř a spisovatel, kterého český skauting staví po bok Baden-Powella. Setonův woodcraft je u nás velmi dobře znám, ale ve světě tomu tak není. Stačí prolistovat sbírku skautských známek, ze kterých se na nás dívá více jak stovka portrétů lorda Baden-Powella, Seton však ani jednou! Platilo to do ledna letošního roku, kdy africká Uganda vydala sérii dvou známek a aršíku k 17. světovému jamboree v Koreji. Z první známky se na nás poprvé dívá první náčelník amerických skautů - E.T.Seton.

-Wy-

Středisko Junáka Brána Jičín vydalo k 80. výročí vzniku Junáka v Jičíně:

Pamětní list 3,- Kčs
Sborník 80 let skautingu v Jičíně 24,-
Pamětní odznak - samostatný 14,-
Pamětní odznak - sada (zlatý, stříbrný, bronzový) . 42,-

+ poštovné

Objednávky přijímá a vyřizuje

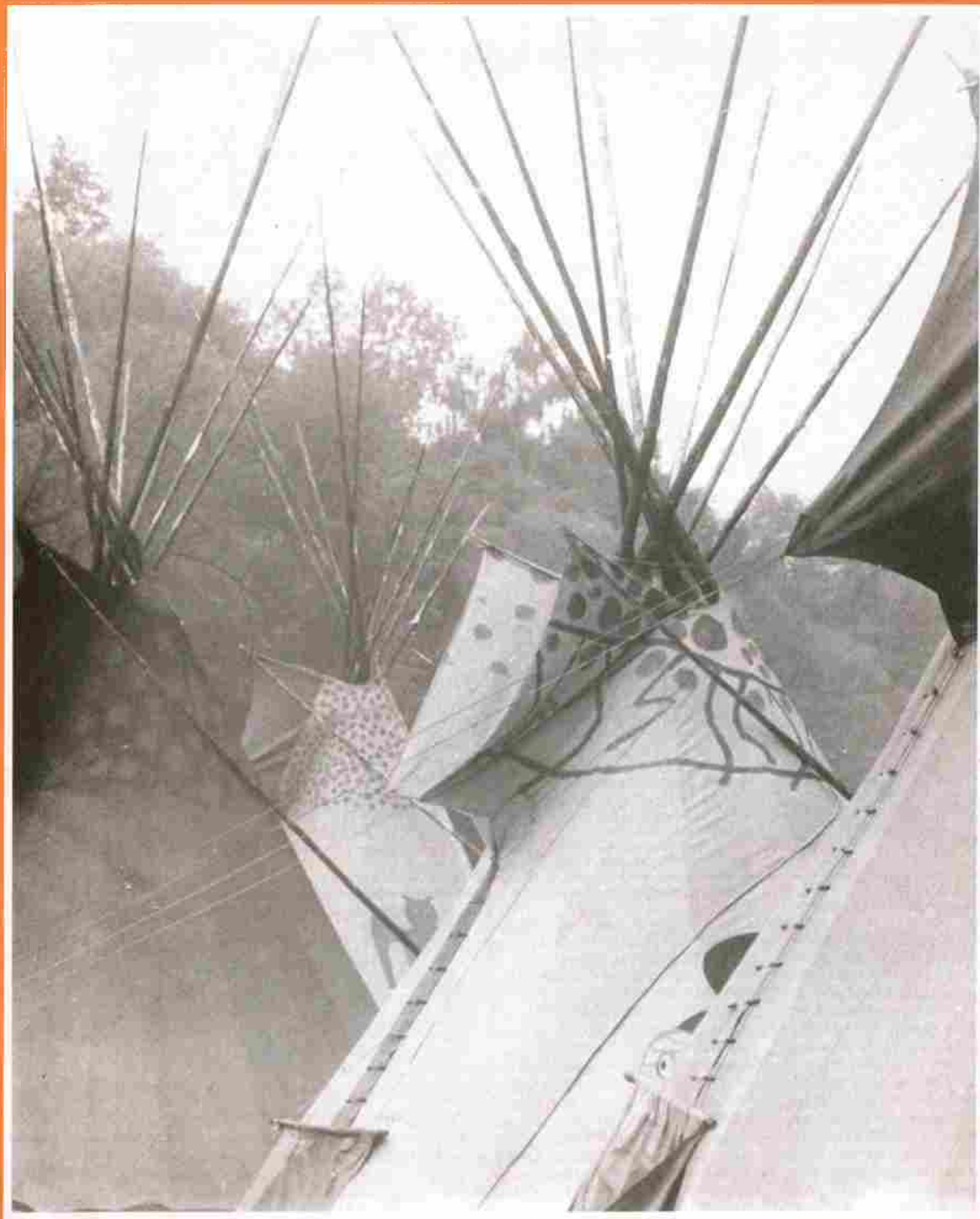
br. Jaroslav Drožen, J.Š.Kubína 399, 506 01 Jičín

Prosíme čtenáře, aby si laskavě mj. opravili v č.1 na str. 5 v kalendáři ABS:

1922 vzniká Svaz Slovan-ských skautů, nikoliv Sloven-ských.
Děkujeme

Sdružení DIP nabízí kvalitní spací pytle typ SCOUT (990,-), TRAMP (860,-) a indiánské typy. Nabídkové listy na adrese
DIP, Rybníky 1376, 755 01 Vsetín

SKAUTING 2